Двадцать второго июня,
Ровно в четыре часа...

12-13 стор.

З початку року Міноборони виявило 56 фактів злочинів і порушень з військовим майном

5 стор.

Крила України

На варті неба України!

Друкований орган Міністерства оборони України

www.krula.com.ua

№25 (688) 17 – 21 червня 2013 року

НОВИНИ / КОМЕНТАРІ / ДОЗВІЛЛЯ / СПОРТ

ЧИТАЙТЕ В НОМЕРІ:

Як Міноборони розпорядиться “спадком” – 45-тисячною квартирною чергою

3 стор.

Сергій Данилюк:

“У спеку не можна розпалювати багаття у лісі – це мусить бути на рівні інстинкту самозбереження”

6 стор.

З сімки найкращих

4 стор.

Україна на авіасалоні Le-Bourget-2013

8 стор.

Гордість видового вишу

4 стор.

“Air Squadron” – 10 днів в Україні

9 стор.

Вони захищають силою, а ми – словом!

14-15 стор.

Україна заробить $ 13,7 млн на ремонті літаків МіГ-21 Хорватії

Керівництво оборонного відомства Хорватії обрало Україну як постачальника послуг з ремонту літаків МіГ-21біс для Військово-повітряних сил країни.

Про це, за інформацією Jane’s Defense Weekly, повідомило Міністерство оборони Хорватії. Відповідно до раніше озвучених даних, тендер має охопити 12 літаків МіГ-21. Вартість угоди становить $ 13,7 млн, які планується виділити з держбюджету Хорватії у 2013 році. Бажання керівництва країни оновити парк МіГ-21 обумовлене тим, що протягом поточного року більшість їх вичерпають свій ресурс експлуатації.

Раніше повідомлялось, що за результатами тендера Міністерства оборони Республіки Хорватія на ремонт шести вертольотів Мі-8 і Мі-17 перемогла українська держкомпанія Укрспецекспорт. Тендерна пропозиція української сторони виявилася найбільш конкурентоспроможною серед заявок Росії, Білорусі та Чехії.

За умовами конкурсу, Україна повинна здійснити капітальний ремонт перших двох вертольотів до 30 листопада 2013-го. Ремонт буде здійснюватися на ДП “Севастопольське авіаційне підприємство”, яке входить до складу Держконцерну “Укроборонпром”, за участю “Мотор Січ”.

Як повідомлялося, компанія “Вертольоти Росії” і українська корпорація “Мотор Січ” прийняли рішення про спільну роботу над відновленням багатоцільових вертольотів Мі-8.

Підготував Олександр Олехнович. “Крила України”.

Шановні випускники!

Випуск офіцерів - важлива подія в житті нашої держави, її Збройних Сил, усіх тих, хто самовідданою, щоденною працею організовував та забезпечував виконання складного й відповідального завдання щодо підготовки висококопрофесійних кадрів для Українського війська.

Поділяю ваші почуття радості й задоволення з приводу завершення важливого етапу на шляху опанування військовою професією та усвідомлення відповідальності перед народом і державою.

Ви поповнили офіцерські ряди в час, коли відбувається кардинальне реформування Українського війська, створення компактних і ефективних військових організмів, здатних захистити національні інтереси нашої держави, українського народу. Відтак, у військових підрозділах та частинах вам знадобляться усі ваші знання та навички, набуті за роки навчання у виші, а вирішення найвідповідальніших завдань вимагатиме компетентності, професійності, відповідальності та наполегливості.

У мене немає жодних сумнівів, що ви будете взірцем відданого служіння Батьківщині, високих моральних якостей, офіцерської честі й надалі проявлятимете настирливість та прискіпливість щодо постійного самовдосконалення, професійного росту і духовного збагачення.

Сподіваюсь, що й надалі із військових навчальних закладів надходитимуть до військ кваліфіковані кадри - патріоти, професіонали найвищого рівня! А це є запорукою того, що Україна матиме боєздатну, мобільну, висококопрофесійну армію, оснащену сучасними технікою та озброєнням!

Бажаю вам успіхів у нелегкій та почесній офіцерській службі, доброго здоров'я, творчого натхнення, здійснення всіх мрій та сподівань, віри у щасливе майбутнє!

У добру путь, товариші випускники!

Міністр оборони України П.В.Лебедєв.

Головною площею крокуватимуть кожедубівці

21 червня у центрі Харкова на площі Свободи відбувся випуск молодих офіцерів, які навчалися у Харківському університеті Повітряних Сил. Щасливу мить лейтенантського становлення пережили понад 260 випускників.

Привітати "винуватців" урочистостей завітали представники Командування Повітряних Сил Збройних Сил України, місцевих органів влади, колишні начальники військо-навчальних закладів, історію яких унаслідував університет, а також члени ветеранських організацій.

Після вручення дипломів та нагрудних знаків випускникам, право проститись з бойовим прапором видового вишу було надано лейтенанту Дмитру Бойку – золотому медалісту військового вишу.

У кульмінаційний момент проведення військового ритуалу в небо піднялися білі голуби як символ прагнення до висот по службі. Тим часом, випускники відпустили повітряні кулі, які понесли банер під назвою навчального закладу та датою випуску.

За давньою традицією, на ратну службу хлопців та дівчат освятив представник православного духовенства. Закінчився ритуал випуску проходженням випускників урочистим кроком.

Фото Михайла Фумарова.

ГРОМАДСЬКА ПРИЙМАЛЬНЯ

Відбувся виїзний прийом представника Департаменту фінансів Міноборони

У Львові, на базі громадської приймальні Міністра оборони України, де керівником майор юстиції Алла Сибірякова, відбувся виїзний прийом громадян області представником Департаменту фінансів оборонного відомства. Аби отримати вичерпні відповіді на свої питання фінансового характеру на цей день зареєструвалося двадцять відвідувачів.

За словами начальника відділу – заступника начальника управління з фінансування військових частин та установ Департаменту фінансів Міністерства оборони України полковника Олександра Клима, основними питаннями, які порушувалися під час прийому, були питання пенсійного забезпечення, соціального захисту, дотримання прав та гарантій, встановлених законодавчими актами.

– Пенсійному забезпеченню було приділено чималу увагу. Воно і не дивно, адже для військових пенсіонерів, членів їх сімей, вдів військовослужбовців це є основним джерелом існування. Також були питання, що стосувалися диспропорції у виплаті пенсій військовим пенсіонерам в залежності від часу звільнення за однакових умов. Було дано роз'яснення, що на виконання соціальних ініціатив Президента України у три етапи було здійснено підвищення пенсій, призначених відповідно до Закону України "Про пенсійне забезпечення осіб, звільнених з військової служби, та деяких інших осіб", крім пенсій військовослужбовців строкової служби та членів їх сімей. Тож, з 1 липня 2012 року основний розмір пенсій було підвищено поетапно до 35 відсотків основного розміру пенсії. Таким чином цю диспропорцію вдалося для більшості військових пенсіонерів ліквідувати, – зазначив начальник відділу – заступник начальника управління з фінансування військових частин та установ Департаменту фінансів Міністерства оборони України полковник Олександр Клим.

– Зараз триває робота над вивільненням Збройних Сил України від не властивих їм функцій, зайвої інфраструктури, тож питання соціального захисту військових пенсіонерів були передані органам соціального захисту населення за місцем проживання. Раніше цими питаннями займалися у військкоматах. Сьогодні ж відділи соціального забезпечення, на яких покладено ці функції, не володіють питанням і підходять до вирішення проблем формально. Можливо, за деякий час все й налагодиться, але наразі по захист військові пенсіонери йдуть до громадських приймалень М іністра оборони України. Тож ми їм даємо поради, консультуємо з правових питань, допомагаємо скласти запити, – розповів полковник Олександр Клим.

Один із відвідувачів прийому – ветеран військової служби, інвалід 2 групи полковник у відставці Василь Піддубний позитивно охарактеризував ідею таких виїздів провідних фахівців оборонного відомства:

– Я підтримую таку ініціативу, адже не всі з нас можуть поїхати до Києва та записатися на прийом до керівництва Міністерства оборони України та Генерального штабу. Сьогодні мені розповіли, що є графік, згідного з яким до Львова приїдуть ще й інші фахівці. Це досить зручно не лише для мешканців області, а й Західного регіону.

Традиція прийомів громадян, які стосуються різних актуальних питань компетенції оборонного відомства, існує давно. Як правило, вони відбуваються у Києві та вимагають безпосередньої присутності громадян, а поїздка до столиці не завжди по кишені колишнім захисникам держави. Нова ініціатива спрощує таке спілкування, адже тепер їм запропоновано більш зручну та комунікативну схему для вирішення нагальних питань. Власне, відповідно до затвердженого графіка прийом буде здійснюватися.

Віталій Іванов.

Стріляє берегова артилерійська група

У Криму вже протягом місяця тривають польові тактичні навчання з практичним проведенням бойових стрільб з реактивних систем залпового вогню "Град" зведеного підрозділу Сімферопольської окремої берегової артилерійської групи Військово-Морських Сил Збройних Сил України. Загалом військовими заплановано здійснити 11000 бойових пусків реактивних артилерійських снарядів.

Під час польового виходу проведено бойову злагодженість зведеного підрозділу, відпрацьовано виконання індивідуальних стрільб офіцерами артилеристами, набуто навиків практичного керування вогнем молодими офіцерами. Під час чергових стрільб артилеристи подолали своєрідний рубікон. Зведений підрозділ під керівництвом підполковника Олександра Рибця під час залпу зробив 5500-й постріл.

За словами командира Сімферопольської окремої берегової артилерійської групи полковника Дмитра Козаченка, польовий вихід надав усьому особовому складу великий досвід бойової роботи. Розрахунки бойових машин, які, до речі, на 50% укомплектовані військовослужбовцями служби за контрактом, працюють як механізм годинника, а офіцери-артилеристи готові до виконання поставлених завдань.

Олексій Мазепа.
м.Сімферополь.
Фото автора.

Індонезійців цікавлять тренажери ХУПС

Днями представники Університету оборони Індонезії на чолі з заступником декана контр-адміралом Супрапто із дружнім візитом відвідали Харківський університет Повітряних Сил імені Івана Кожедуба.

Індонезійці в дружній обстановці поспілкувалися з ад'юнктами та курсантами університету. Невимушена бесіда дала змогу ознайомитися з умовами та особливостями повсякденної життєдіяльності в обох університетах, мотивацією слухачів та їхніми прагненнями.

Велику зацікавленість як керівництва, так і слухачів викликала навчально-матеріальна база, зокрема навчально-тренувальний комплекс вертольота Мі-8 МТВ та комплексний тренажер пілота літака Л-39.

Представники Республіки Індонезія залишилися задоволеними теплим прийомом з боку командування університету і проведенням дружньої зустрічі. Вони сподіваються у подальшому співробітництві в галузі підготовки авіаційних фахівців.

Дмитро Чалий.
м.Харків.
Фото автора.

Україна-Білорусь: поглиблення співробітництва

Президент України Віктор Янукович зустрівся в Києві з Президентом Республіки Білорусь Олександром Лукашенком. Після офіційної церемонії зустрічі, президенти у форматі "віч-на-віч" обговорили широкий спектр питань двосторонньої взаємодії та намітили перспективи співробітництва. Після зустрічі відбулися українсько-білоруські переговори у розширеному складі під головуванням Президентів.

Як повідомив Віктор Янукович журналістам після завершення переговорів з Президентом Республіки Білорусь Олександром Лукашенком, йшлося, передусім, про торговельно-економічну співпрацю.

"Білорусь є одним із наших головних торговельних партнерів, двосторонній товарообіг з яким минулого року досяг рекордного рівня у 7,5 мільярдів доларів США. І це не межа. Тому одним із першочергових завдань ми визначили здійснення спільних заходів у сфері торговельно-економічного співробітництва", – сказав Президент України.

За словами Віктора Януковича, сторони домовилися повніше використовувати економічний потенціал країн для подальшого нарощування взаємної торгівлі. У цьому зв'язку особливу увагу приділено активізації міжгалузевої взаємодії.

На його переконання, є значні перспективи для розширення взаємодії в електроенергетичній сфері, зокрема шляхом забезпечення поставок української електроенергії у країни Балтії з використанням транзитних можливостей Білорусі.

Віктор Янукович також зазначив, що Україна та Білорусь зацікавлені у збільшенні взаємних поставок продукції агропромислового комплексу.

За підсумками засідання було підписано низку двосторонніх документів.

Зокрема, у присутності Президентів України та Білорусі підписано Протокол про обмін Ратифікаційними Грамотами Договору між Україною та Республікою Білорусь про державний кордон від 12 травня 1997 року. Віктор Янукович наголосив на важливості демаркації українсько-білоруського кордону для подальшого розвитку міжрегіональної прикордонної співпраці.

"Нами нарешті поставлено крапку в питанні договірно-правового оформлення українсько-білоруського кордону. Підписанням Протоколу про обмін Ратифікаційними Грамотами Договору про державний кордон між Україною та Білоруссю ми даємо старт демаркації нашого спільного кордону", – сказав Президент України журналістам після завершення переговорів з Президентом Республіки Білорусь Олександром Лукашенком.

Віктор Янукович також підкреслив, що Україна вітає прагнення Республіки Білорусь набути членства у Світовій організації торгівлі. Про це заявив Президент України Віктор Янукович під час українсько-білоруських переговорів у розширеному складі.

"Прагнення Республіки Білорусь стати повноправним членом СОТ ми вітаємо і зацікавлені в тому, щоб ви якомога швидше стали членом СОТ", – сказав Глава Української держави.

Він також висловив переконання, що країни мають можливість співробітництва і в рамках інших міжнародних організацій, зокрема в Організації з безпеки та співробітництва в Європі.

"Наше головування в ОБСЄ, ми вважаємо, також створює умови для участі Білорусі як повноправного учасника процесів, які стосуються зміцнення безпеки і стабільності в Європі", – сказав Віктор Янукович.

У свою чергу, Президент Білорусі високо оцінив досвід України в питаннях підвищення безпеки експлуатації атомних електростанцій. Олександр Лукашенко попросив, щоб українські спеціалісти обмінялися досвідом з білоруськими колегами. "У вас є колосальний досвід експлуатації атомних станцій, але найголовніше – у вас є фахівці, є люди. Ми би хотіли, щоб наші брати-українці допомогли нам зі спеціалістами – у їх підготовці", – сказав Олександр Лукашенко. – Ми на вас дуже будемо розраховувати".

Як Міноборони розпорядиться "спадком" – 45-тисячною квартирною чергою

Оборонне відомство веде активний пошук ефективних шляхів вирішення житлової проблеми. 17 червня відбулася прес-конференція на тему "Капітальне будівництво і забезпечення військовослужбовців житлом, проблемні питання та шляхи їх вирішення". У заході взяли участь заступник Міністра оборони України Артуро Бабенко, директор Департаменту капітального будівництва Міноборони Лариса Храмченко, директор Департаменту фінансів генерал-лейтенант Іван Марко.

– Проблема забезпечення військовослужбовців житлом назрівала роками. На початку 2013 року нове керівництво оборонного відомства отримало "у спадок" 45-тисячну квартирну чергу, а вірніше, декілька квартирних черг із різних категорій військовослужбовців. В оборонному бюджеті на 2013 рік на будівництво та придбання житла для військовослужбовців було заплановано 12 мільйонів гривень при кредиторській заборгованості за минулий рік у розмірі 39,5 мільйонів гривень. Ситуація була критичною, і для її вирішення було необхідно шукати альтернативні шляхи, – підкреслив Артуро Бабенко.

З початку року оборонним відомством було проведено значну роботу з аудиту існуючого незавершеного будівництва, замовником якого виступало Міноборони, починаючи з 2007 року. В результаті 168 недобудованих об'єктів поділили на 3 категорії відповідно до ступеня їх готовності. Перша категорія – це об'єкти з готовністю 80-90%, які добудовуватимуться за бюджетні кошти. Їх максимально швидко можна ввести в експлуатацію. Друга категорія – це об'єкти зі ступенем готовності 40-60%, добудова яких проводитиметься із залученням небюджетних коштів і визначенням відповідної частки Міноборони. Третя категорія – це об'єкти з низьким ступенем готовності, але на привабливих для інвесторів територіях. Це розташовані у центрах міст колишні казарми, архіви, включені до переліку надлишкового військового майна.

– Для успішного вирішення житлової проблеми у Міноборони є воля, фінансовий ресурс та необхідна нормативно-правова база. В Державній комплексній програмі реформування і розвитку Збройних Сил України до 2017 року на будівництво житла для військовослужбовців передбачено 1 млрд 200 млн грн. За середньої ціни 1 квадратного метра у 4890 грн на ці кошти можливо побудувати та придбати 245 399 квадратних метрів житла. Це дорівнює 3926 квартир площею по 62,5 квадратних метрів. Міністерством оборони України направлено звернення до Президента України – Верховного Головнокомандувача Збройних Сил України щодо виділення додаткового бюджетного ресурсу для будівництва житла для військовослужбовців у сумі 300,0 млн грн. Це дасть можливість завершити будівництво та ввести в експлуатацію житлові будинки на 1518 квартир загальною площею 100,5 тис. квадратних метрів, – зазначив Артуро Бабенко.

– Міністерство оборони України докладає всіх зусиль для забезпечення соціальних потреб людей у погонах. За півтора місяці буде закінчено роботи щодо введення в експлуатацію котельні для забезпечення будинку у Житомирі. Це дасть можливість побудувати на навколишній території ще два будинки. Разом з будівництвом нового житла оборонне відомство проводить роботу з реконструкції під житло для військовослужбовців будівель, які вивільняються в ході організаційно-штатних заходів у Збройних Силах України. У нас є достатній досвід реконструкції таких будівель, які до 30 відсотків дешевше за новозбудоване житло, – наголосила директор Департаменту капітального будівництва Міністерства оборони України Лариса Храмченко. Вона нагадала, що 19 квітня цього року у Херсоні житло отримали 72 сім'ї військовослужбовців, а 5 червня у Житомирі було урочисто вручено оглядові ордери ще 80 сім'ям.

Директор Департаменту фінансів Міністерства оборони України генерал-лейтенант Іван Марко повідомив, що кошти, отримані у вигляді благодійної допомоги, будуть спрямовані в першу чергу на завершення будівництва житла для військовослужбовців Збройних Сил України.

– На рахунку Міністерства оборони України є 20 млн 650 тис. гривень, які ми отримали від різних організацій, установ у вигляді благодійної допомоги. В платіжному дорученні чітко зазначено, що направляється благодійна допомога на будівництво житла для військовослужбовців. Кошти вже обліковані на єдиному казначейському рахунку і зараховані на Бюджетну програму – будівництва житла для військовослужбовців Збройних Сил України, – підкреслив генерал-лейтенант Іван Марко.

Крім того, заступник Міністра оборони наголосив, що сьогодні за активної співпраці з Генеральною прокуратурою України ведеться робота з повернення оборонному відомству незаконно відчуженого майна Міністерства оборони України. Протягом 2012-2013 років господарськими судами України різних інстанцій розглядалося і розглядається 52 судові справи за напрямками капітального будівництва. За цей час на користь Міноборони України було прийнято рішення за 18 судовими справами, в результаті чого оборонному відомству повернено понад 25 мільйонів гривень.

На реформу армії до 2017 року треба 131,7 млрд гривень

На забезпечення заходів реформування армії до 2017 року Міністерству оборони України передбачається 131,7 мільярда гривень.

– З метою реалізації всіх заходів, передбачених Концепцією реформування та розвитку Збройних Сил України на період до 2017 року, Міністерство оборони розробило проект Державної комплексної програми реформування і розвитку Збройних Сил України на період до 2017 року. Її метою є формування більш компактної, але професійної, мобільної, добре підготовленої армії, яка б відповідала європейським зразкам. Для забезпечення цих важливих заходів Міністерству оборони України передбачається на період до 2017 року 131,7 мільярда гривень, – наголосив директор Департаменту фінансів Міністерства оборони України генерал-лейтенант Іван Марко.

У рамках реформ передбачається провести заходи щодо кардинального реформування військ зі створенням їх якісно нової структури, переходу на комплектування військовослужбовцями за контрактом, оснащення новим і модернізованим озброєнням, підвищення соціального статусу військовослужбовців та удосконалення бойової підготовки.

У 2013 році Міністерству оборони України вдалося забезпечити покращення рівня соціального захисту військовослужбовців та працівників Збройних Сил.

– З 1 квітня розпочалося поетапне збільшення рівня грошового забезпечення віськовослужбовців. Це дозволить поліпшити ситуацію із забезпеченням конкурентоспроможності військової служби на ринку праці та зменшити різницю між мінімальним грошовим забезпеченням та середньою заробітною платою. Міністерством оборони також підготовлено проект постанови Кабінету Міністрів України "Про внесення змін до постанови Кабінету Міністрів України від 23 листопада 2006 року № 1644", яким передбачено суттєве підвищення розмірів одноразового грошового заохочення всім категоріям резервістів – у середньому на 600-1100 гривень, та проект постанови Кабміну "Про Порядок забезпечення безоплатного проїзду військовослужбовців і членів їх сімей та перевезення особистого майна". З метою зниження вартості комунальних послуг за проживання військовослужбовців у переобладнаних із казарм гуртожитках ініційовано внесення змін до Закону України "Про соціальний і правовий захист військовослужбовців та членів їх сімей".

За підсумками п'яти місяців 2013 року, Міністерство оборони України отримало бюджетне фінансування в повному обсязі. Сподіваємось, що оборонний бюджет цього року буде повністю виконано, – наголосив генерал-лейтенант Іван Марко.

ВИПУСК

Гордість видового вишу

Результати випускних державних іспитів в Харківському університеті ПС показали, що курсанти-випускники наполегливо і сумлінно опанували свою професію. Свідченням цього є те, що лейтенант Дмитро Бойко отримав золоту медаль, а ще 15 – дипломи з відзнакою.

Лейтенант Дмитро Бойко народився у Пирятині Полтавської області у сім'ї робітників. Змалку захопився електронікою та відвідував гурток юних техніків. Під час навчання у школі займався легкою атлетикою. Неодноразово отримував перемоги у спортивних змаганнях різного рівня. Також декілька разів брав участь у олімпіадах з математики та фізики.

По закінченню школи прийняв самостійне рішення пов'язати своє життя зі Збройними Силами України та вступив на факультет радіотехнічних військ протиповітряної оборони ХУПСу. З перших днів навчання в університеті Дмитро проявляв себе наполегливим та старанним курсантом. За результатами II семестру став стипендіатом стипендії імені Героя Радянського Союзу генерала армії М.Ватутіна. У 2009 році посів I місце у всеукраїнській олімпіаді з фізики, яка проводилась серед студентів ВНЗ. Має публікації наукових статей. На даний час неодружений. За розподілом, за власним бажанням, призначений на посаду командира радіолокаційного взводу – начальника станції (с.Оползнове, АР Крим).

Серед випускників, які закінчили університет з дипломом з відзнакою, 2 гарні дівчини: Ольга Вовк і Анна Тарасова. Обидві заміжні. Анна вже має сина.

Взагалі у цьому році усі молоді офіцери розподілені на первинні офіцерські посади у всіх видах Збройних Сил України. За словами командування університету, проблем з розподілом випускників у цьому році не було.

Відтепер настав час показати молодим офіцерам свої знання, вміння та навички в практичній службі у військах.

Успіху вам, молоді лейтенанти!

ПАМ'ЯТЬ

Шана герою

У Харківському університеті Повітряних Сил імені Івана Кожедуба відбулися урочисті заходи з нагоди 93-ї річниці з дня народження легенди військової авіації, тричі Героя Радянського Союзу, маршала авіації Івана Микитовича Кожедуба.

– Ми знаємо і шануємо своїх славетних попередників, які боронили нашу Батьківщину, відстоювали свободу і незалежність рідної землі. На їх подвигах, на прикладах самовідданого служіння своєму народу ми виховуємо молоде покоління захисників Вітчизни. Важко, та, мабуть, і неможливо знайти людину, яка б не чула про видатного льотчика-винищувача, який став гордістю повітряного флоту. І мені дуже приємно, що наш університет носить його ім'я, – зазначив у виступі виконуючий обов'язки начальника університету військовий льотчик першого класу полковник Андрій Алімпієв.

За традицією, щорічно в день народження аса в університеті проводиться мітинг-шана славетному льотчику. Окрім мітингу у святковий день для курсантів та особового складу строкової служби був показаний документальний фільм про історію авіації та проведені лекторії про життєвий шлях героя.

Так, того дня курсантам-авіаторам розповіли про те, що, окрім присвоєння імені Івана Кожедуба видовому вищому навчальному закладу, його ім'я носять десятки шкіл і вулиць в містах по всій країні. Його прізвище занесене до списків почесних громадян таких населених пунктів, як Суми, Чугуїв та Куп'янськ. А нещодавно створено іменну алею на території 203-ї навчальної авіаційної бригади. Його бойовий шлях є прикладом для виховання впродовж багатьох десятків років мужніх та вмілих офіцерів крилатого строю, адже кожний повітряний бій – це надзвичайний іспит волі, морально-психологічного загартування, мужності, військової майстерності.

Дмитро Чалий. м.Харків.

ПРОФЕСІОНАЛ

З сімки найкращих

Час летить надто стрімко, події сімнадцятилітньої давнини помалу забуваються. Влітку 1996 року у Східній Славонії розпочалась Місія Організації Об'єднаних Націй. Миротворці стежили за демілітаризацією регіону, сприяли поверненню біженців до своїх домівок та захищали їхні права і свободи. Україна відрядила в цей регіон 17-ту і 8-му окремі вертолітні ескадрильї, 70-ту окрему танкову роту та 64-ту окрему спеціальну роту. Ця миротворча операція стала першою в службовій кар'єрі для командира 7-го окремого полку армійської авіації полковника Юрія Вербельчука.

Аби зрозуміти, що в ті роки відбувалося з колишньою Югославією, варто згадати історію. У Східній Славонії розгорілись одні з найперших боїв югославського конфлікту. 4-7 серпня 1995 року хорватська армія і поліція провели великомасштабну військову операцію під кодовою назвою "Буря" на території Хорватії, заселеній етнічними сербами, які проголосили створення Республіки Сербська Країна. Після скасування Республіки Сербська Країна сербською і хорватською сторонами, за активної участі ООН, була підписана Ердутська угода, за якою Східна Славонія поверталася до Хорватії, а на перехідний період призначалась тимчасова адміністрація ООН. Крім мирного діалогу, угода також передбачала започаткування миротворчої Місії ООН, до багатонаціонального складу якої увійшли дві українські вертолітні ескадрильї (бойова і транспортна), танкова (пізніше замінена на автомобільну) та спеціальна механізована рота Збройних Сил України.

Заступник командира ескадрильї з виховної роботи Юрій Вербельчук був призначений на посаду командира вертольота Мі-24 і в складі українських миротворців відправився в Східну Славонію.

– Такі завдання для нас, вертолітників, були ще незвичними, – розповідає Юрій Володимирович, – в Східній Славонії ми з колегами опинились в реальних бойових або постбойових умовах. Місто Вуковар нагадувало руїни Сталінграда, містечка повністю зруйновані, села спалені. Від будинків лишилися самі фундаменти. Люди жили в злиднях. Всі жахи війни важко передати словами. Завдання в колишній Югославії виконували протягом трьох місяців. Українські підрозділи армійської авіації були єдиними у багатонаціональному складі місії, тож роботи нам вистачало. Ми перебували в режимі щоденного бойового чергування. При потребі підіймались в небо. Виконували повітряну розвідку, патрулювання території, супроводження військ та важливих осіб, залучались до роботи з медичної евакуації, працювали в системі пошуково-рятувального забезпечення. В небі перебували із зарядженим озброєнням. Але застосовувати зброю, на щастя, не доводилось.

В нашому районі авіації сербів чи хорватів не було. Однак на землі розташовувались загони і підрозділи ворогуючих сторін. Найбільшою загрозою для вертольотів були їхні кулемети. А от мирні люди до нас ставились надзвичайно приязно. Ми насправді приїхали туди, аби їх захистити. Спілкування з місцевим населенням додавало нам наснаги та позитивних емоцій. Надзвичайним було ставлення українських миротворців до поставлених завдань. Люди виявляли колосальну самовіддачу.

Участь в цій місії для нас була дуже важливою. Ми побачили, що можемо виконувати поставлені завдання на високому рівні, і наша підготовка не гірша від підготовки військових найкращих армій світу. Кожний український миротворець проаналізував свою діяльність і окреслив напрямки подальшого професійного удосконалення. Практично всі польоти в Славонії передбачали виконання елементів складного пілотажу. Тож ця місія дозволила набути мені неабиякого досвіду.

Звичайно, участь наших вертолітників не можна назвати вирішальною в місії, однак і ми свою маленьку частку у справу встановлення миру на цій землі внесли. А ще назавжди зрозуміли – треба робити все можливе, аби ніколи не допустити подібної війни у себе на Батьківщині.

Після Східної Славонії Юрій Володимирович ще багато разів вирушав для виконання миротворчих завдань за межі України, він побував в Сьєрра-Леоне, Ліберії та Кот-д-Івуарі. Найважчою для нього була третя ротація в Ліберії, тому що вперше був командиром 56-го окремого вертолітного загону. А командирська ноша – нелегка. Вже п'ять років полковник Юрій Вербельчук очолює окремий полк армійської авіації. Він без зайвого пафосу стверджує – його підлеглі здатні в складі полку виконати покладені на них завдання. Свої знання і навички командир передає молодим пілотам. Його бойова машина – Мі-24.

– Коли я підіймаю в небо цей вертоліт, він стає немов продовженням моїх рук і ніг, – каже Юрій Володимирович, – на цьому типі я налітав в небі 2350 годин. Коли на аеродромі підхожу до вертольота, як і всі пілоти, обов'язково привітаюсь з ним.

За десятиліття служби він здобув найвище звання пілота – військовий льотчик-снайпер. В Україні їх можна порахувати на пальцях двох рук – такий рівень класності мають лише семеро вертолітників. Здобувати цю найвищу класну кваліфікацію можуть льотчики першого класу, які за останній рік за кожен вид бойового застосування та техніку пілотування мали середній бал не нижче 4,6 і відмінні оцінки з усіх дисциплін теоретичної підготовки. Після контрольної перевірки з дисциплін теоретичної підготовки з відповідними оцінками льотчик проходить контрольну перевірку техніки пілотування та бойового застосування. І ось тоді – ласкаво просимо до клубу найкращих пілотів.

Звичайно, льотчиком найвищого гатунку Юрій Вербельчук став не відразу. Спершу була хлопчача мрія, а вірніше дві. Перша – стати десантником і стрибнути з парашутом. Друга – стати льотчиком. Зараз Юрій Володимирович з усмішкою згадує, як ще дитиною сконструював з авоськи та тканини примітивний парашут, посадив всередину кішку та десантував її з даху будинку. Приземлення пройшло успішно. Потім ще один стрибок, також успішний.

– Я хотів побачити, як це – стрибати з парашутом, – розповідає Юрій Володимирович. – Тоді для себе вирішив – буду стрибати.

Строкову службу, як і запланував, він прослужив в десантних військах. А потім вступив до Сизранського військового авіаційного училища. Так став вертолітником. Розпочав службу в 5-й бригаді армійської авіації. Продовжив – в 7-му окремому полку. Юрій Володимирович зізнається, успішній кар'єрі не в останню чергу завдячує дружині.

– Звичайно, як і в кожній офіцерській родині, у нас були непрості моменти, – каже командир, – це коли я на службі десь далеко, а всі турботи про родину та дітей лягають на тендітні плечі дружини. Моя Людмила Іванівна з цим впоралась – вона берегиня нашої родини, дбайлива мама двох наших доньок Вікторії та Оксани. А я зміг зосередитись на службі і польотах. Нещодавно ми відзначили ювілей подружнього життя – 25 років.

Втім, і у Юрія Володимировича є свій вільний час. Іноді він присвячує його полюванню.

– Це моє хобі, – каже він, – на полюванні в лісі забуваєш про все і тоді відпочиваєш.

Щоправда, мисливець він не такий вправний, як військовий пілот. Каже, може й добре, що не має солідних мисливських трофеїв. Таким чином робить свій внесок у збереження дикої природи.

– 25 червня наш командир відзначатиме ювілей – п'ятдесятий день народження, – зазначає заступник командира полку з виховної роботи підполковник Олег Поліщук, – звичайно, ми всім полком вітатимемо ювіляра. Щодня до нього звертаються підлеглі, комусь потрібна порада, комусь допомога. Для вирішення всіх справ він знаходить час і терпіння. Тож ми бажаємо йому міцного авіаційного здоров'я, наснаги та успіхів у своїй справі, про яку він мріяв з дитинства.

Владислав Назаркевич.
"Крила України".

"Бережи порядок, і порядок збереже тебе"

Незабаром, а саме 28 червня, наша країна відзначатиме найголовніше державне свято – День Конституції України. Цікавим є той факт, що це свято є єдиним, закріпленим у самій Конституції, зокрема у статті 161-й.

Конституція є Основним Законом, що має найвищу силу та визначає Україну як суверенну і незалежну, демократичну, соціальну, правову державу. Ухвалюється Верховною Радою від імені українського народу – громадян України всіх національностей, складається з преамбули та 15 розділів. За чинною Конституцією Україна є республікою за формою правління, де закріплено принцип народовладдя. Народ визнається носієм суверенітету і єдиним джерелом влади. Демократизм форм правління в Україні визначається й тим, що державна влада здійснюється на засадах її поділу на законодавчу, виконавчу та судову. Відповідні органи здійснюють свої повноваження у встановлених конституцією межах і відповідно до законів України. Україна є соціальною державою, де "Людина, її життя і здоров'я, честь і гідність, недоторканність і безпека визнаються найвищою соціальною цінністю... Держава відповідає перед людиною за свою діяльність".

У Конституції України передбачена досить жорстка процедура внесення до неї змін та доповнень. Для схвалення відповідних змін до різних її розділів вимагається від 2/3 до 3/4 голосів від конституційного складу ВР України. Якщо ж зміни скасовують чи обмежують права і свободи людини і громадянина або спрямовані на ліквідацію незалежності чи загрожують територіальній цілісності держави, то Конституція України взагалі не може бути змінена.

Українська Конституція має найглибше коріння в історії Європи. Адже 5 квітня 1710 року на Запорізькій Січі, при обранні гетьманом Пилипа Орлика, була складена перша в Європі і світі Конституція. Унікальність Конституції Орлика полягає в тому, що її вважають першим у світі документом, у якому викладено положення про розподіл влади на законодавчу, виконавчу і судову. Цей документ складається з преамбули та 16 статей, а українську державу названо Україною, Малою Руссю, Військом Запорізьким. За Конституцією, законодавча влада надавалася Генеральній Раді (парламенту), яка мала б засідати тричі на рік – на Різдво, Великдень і Покрову. Виконавча влада покладалася на гетьмана й Раду генеральної старшини, а судові питання передавалися на розгляд Генерального суду. Передбачалося також дотримання місцевого самоврядування відповідно до норм міжнародного ("Маґдебурзького") права, яке почало урізатися представниками царської адміністрації. Таким чином, українська Конституція 1710 р. випередила відомі пізніші конституції США (1787), Франції (1791) і Польщі (1791) і, хоч і не була впроваджена через несприятливі політичні обставини, засвідчила прогресивні наміри козацької еліти.

> ***..."Я не думаю, що в республіці можна знайти щонебудь більш негідне, ніж коли закон приймають і потім не дотримуються, і тим більше, коли закону не дотримується сам його законодавець.* Н.Макіавеллі"**

Отже, День Конституції є найвагомішим державним святом будь-якої демократичної країни. Це свято урочисто відзначається у всьому світі: починаючи з Японії та Норвегії, у яких в цей день влаштовуються масові народні гуляння, супроводжувані парадами і відкриттям дверей парламенту для всіх бажаючих, і закінчуючи Гібралтаром і невеликим островом Ніуе, які поки що не можуть похвалитися незалежністю.

Якщо ж звернутися до Конституцій інших країн, то можна виділити деякі цікаві факти. Так, феноменом, який не має аналогів у світі, є Конституція Великої Британії. Цей документ складається з нормативних актів, з яких лише частина визнається правовими. Це сукупність нормативно-правових актів, судових прецедентів, конституційних угод, доктринальних джерел, які встановлюють права і свободи людини та порядок формування і повноважень органів публічної влади, а також принципи взаємовідносин між державою, суспільством і людиною.

Її унікальність полягає, насамперед, в особливості форми, структури та порядку внесення змін. Особливості конституційного розвитку Англії історично зумовлені принципом верховенства парламенту або суверенітету парламенту. За цим принципом парламент не може приймати закони, які обмежували б його на наступному скликанні, сесії або навіть засіданні. Тому є неможливим прийняття основного (за брит. термінологією – фундаментального) закону, який мав би найвищу юридичну силу і характеризувався порівняно ускладненим порядком прийняття і внесення до нього змін.

> ***"Людина, її життя і здоров'я, честь і гідність, недоторканність і безпека визнаються в Україні найвищою соціальною цінністю".***

Дуже гнучкою, тобто такою, що передбачає простий порядок внесення поправок, є Конституція Індії. У результаті за 50 років були змінені сотні її різних положень, таким чином Конституція цієї держави постійно "пристосовується"до існуючої ситуації. Окремі поправки до цих положень близькі за обсягом до Конституції США.

Окрім того, індійська Конституція є найбільшою за обсягом у світі. Вона містить 465 статей, 12 великих додатків, більше 70 поправок і складається з 117 369 слів у версії англійською мовою, крім якої існує також офіційний переклад на хінді. Основний зміст документа стосується до найважливіших сторін суспільного та державного ладу, правового статусу особистості.

Автори конституції Індії прагнули "навчитися всього" у всього світу, зосередити у своєму Основному Законі всі кращі конституційні досягнення інших держав, у силу чого індійська конституція запозичила ряд положень конституційних актів колишньої метрополії – Великобританії, а також конституцій СРСР, США, Канади, Японії, Австралії та ін.

Однією з перших писаних і однією з "найстаріших", що вироблялися на національному рівні і діють донині, є Конституція США. Вона була розроблена і прийнята Конституційним конвентом у Філадельфії в травні-вересні 1787 року. Написана американська Конституція від першої особи і починається із слів "Ми, народ Сполучених Штатів...". До речі, серед найвідоміших поправок до Конституції США є поправка XIII про відміну рабства, поправки про введення і відміну сухого закону (VIII і XXI) та найбільш багатостраждальна – поправка XXVII про обмеження права конгресменів підвищувати собі зарплату, запропонована в 1789 році і ратифікована 203 роки опісля – 7 травня 1992 року.

А в Конституції Бразилії закріплено право на безкоштовний проїзд у громадському транспорті осіб, старших за 65 років.

Підготувала Оксана Уретій.

СОЦІАЛЬНА АДАПТАЦІЯ

Нові знання відкривають нові можливості

3 червня цього року в місті Одеса та селищі міського типу Чорноморське розпочато заняття двох груп слухачів за напрямком "Менеджмент організацій". В кожній з груп проходить навчання по 30 чоловік. У результаті слухачі отримають свідоцтва державного зразка за спеціалізацією "Конторський, офісний службовець (бухгалтерія)".

Навчальні групи сформовано з числа військовослужбовців, які плануються до звільнення, та осіб, звільнених з військової служби.

Упродовж двох з половиною місяців, за 350-годинною програмою, під опікою досвідчених викладачів вищих навчальних закладів, слухачі отримають ґрунтовні знання та практичні навички роботи, які значно підвищать їх конкурентоспроможність на сучасному ринку праці.

Варто зазначити, що понад 80 відсотків випускників попередніх навчальних груп успішно працевлаштувались після такої перепідготовки. До того ж, після закінчення навчання слухачам видаються свідоцтва про освіту державного зразка та сертифікати Міністерства соціальної політики України та ОБСЄ.

Комплектування груп звільнених військовослужбовців та підготовку до проведення занять здійснено міжрегіональним Центром соціальної адаптації звільнених військовослужбовців та курсової підготовки цивільного населення (м. Вінниця).

– Перенавчання військовослужбовців здійснюється в рамках проекту "Допомога в соціальній адаптації звільнених військовослужбовців Збройних Сил України", – зазначив директор Центру соціальної адаптації військовослужбовців Юрій Московчук. – Партнерами в реалізації зазначеного проекту є Міністерство оборони України, Міністерство соціальної політики України, Посол, координатор проектів ОБСЄ в Україні. Безпосереднім організатором виконання заходів виступає Міжнародний благодійний фонд "ЄвроАзія".

До речі, Центр, який очолює Юрій Московчук, розпочав свою діяльність ще у 2006 році. Його працівниками здійснено перепідготовку 3675 осіб. Із них – 2271 військовослужбовець, 146 членів їх сімей та 1101 інша цивільна особа. Крім того, з числа звільнених військовослужбовців 233 чоловіки, за сприяння ОБСЄ, пройшли перепідготовку за спеціальним проектом перепідготовки льотного складу.

Юрій Ігнат. "Крила України". Фото автора.

НА СТОРОЖІ ЗАКОНУ

З початку року Міноборони виявило 56 фактів злочинів і порушень з військовим майном

З початку 2013 року Міністерством оборони передано до органів прокуратури з нагляду за додержанням законів у воєнній сфері матеріали за 56 фактами злочинів і порушень з військовим майном.

Керівництвом Міністерства оборони України вживаються рішучі заходи щодо посилення дотримання законності у військах, запобігання та викриття фактів розкрадання військового майна та боєприпасів. З метою покращення дотримання законності у військах, ретельного контролю за щоденним виконанням військовими частинами планів бойової підготовки Міністром оборони України Павлом Лебедевим посилено функції Головної інспекції Міністерства оборони України та Військової служби правопорядку у Збройних Силах України.

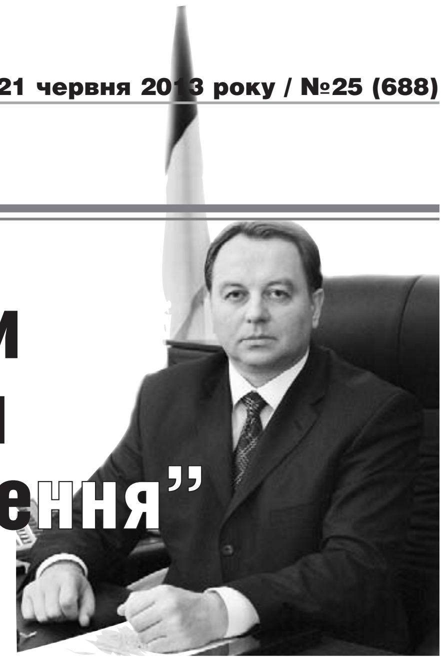
– Підхід до боротьби з корупційними проявами у військах кардинально змінено. Усі порушення, пов'язані з корупцією та службовими зловживаннями, будуть викорінюватись, а порушники караться згідно з чинним законодавством. Я особисто тримаю це на контролі, – прокоментував своє рішення Міністр оборони України.

Серед перших практичних результатів – виявлені або попереджені факти крадіжок боєприпасів, комплектуючих до військової техніки, реалізації надлишкового майна за заниженими цінами, службової халатності щодо його зберігання у двох десятках військових частин Збройних Сил України.

Крім того, до органів прокуратури направлено кілька матеріалів щодо незаконного використання боєприпасів для організації стрільб для сторонніх осіб.

Одним з найбільш резонансних порушень стало виявлене фахівцями Територіального Північно-Східного управління внутрішнього аудиту та контролю Департаменту внутрішнього аудиту та фінансового контролю Міноборони 2 січня 2013 року нестачі приладів нічного бачення ТВН-5 механіка-водія танків БМ "Булат" та приладів нічного бачення ТВНЕ-4Б танків Т-64 на суму більше півтора мільйони гривень.

За цим фактом 10 січня 2013 року в Єдиний реєстр досудових розслідувань було внесене кримінальне правопорушення, передбачене ч. 1 ст. 410 КК України.

Сергій Данилюк:

“У спеку не можна розпалювати багаття у лісі – це мусить бути на рівні інстинкту самозбереження”

Із настанням літньої спеки в Україні посилюється пожежонебезпечний період. Про готовність рятувальних служб до нього і готовність громадян дотримуватися правил безпеки для запобігання лісовим пожежам розповів перший заступник Голови Державної служби з надзвичайних ситуацій Сергій Данилюк.

– Сергію Леонідовичу, розкажіть, будь ласка, нашим читачам, коли в Україні розпочинається, скільки триває і чим характеризується пожежонебезпечний сезон?

– Для літнього періоду пожежі в екосистемах – це масштабна загроза. Останні роки спека утримується, починаючи з травня і до середини жовтня. Спекотна погода при цьому супроводжується відсутністю опадів. На додачу нерідко буває дуже вітряно. Це підвищує ймовірність виникнення пожеж і швидкого розповсюдження полум’я. При цьому рівнинна місцевість – це одна небезпека, гірська – зовсім інша. Для того, щоб загасити вогонь, нам доводиться залучати навіть авіацію. У зв’язку з цим ми оголошуємо високий та надзвичайний класи пожежної небезпеки в тих чи інших регіонах України. Нерідко у зоні ризику знаходиться більша частина країни. Саме тому ми просимо всіх громадян дотримуватися елементарних правил безпечної поведінки, а також негайно телефонувати до Служби порятунку, щойно виявлено найменше займання.

– Що саме люди повинні знати, щоб не допустити пожеж в екосистемах?

– Перша загроза влітку – це ті негативні наслідки, до яких може призвести недбала поведінка людей на природі. Ми всі люди, всі розуміємо, наскільки потрібен хороший відпочинок після робочого тижня, дітей хочеться вивезти на природу, дати їм можливість побавитись та оздоровитися.

Але треба розуміти, що коли утримується сорокаградусна спека, ліси починають горіти від найменшої іскри. Тому у найбільш небезпечні періоди вводяться тимчасові обмеження на відвідання лісів, парків, заповідників. Також вводяться штрафи за розпалювання багаття в лісі. До цього треба ставитися з розумінням.

Громадяни прекрасно бачать і знають, що дуже часто туристи навіть не намагаються загасити багаття після себе. Часто вони заливають водою вогнище, так би мовити, задля годиться. Маємо картину, що зовні полум’я зникло, але всередині дуже сильний жар, і щойно люди від’їдуть з місця відпочинку, багаття розгорається на повну силу знову. Були випадки, коли від спеки розгоралися місця, де раніше тривалий час уже не було вогню, варто лише докинути туди сухого гілля. Викинуте скло може спрацювати як лінза і спровокувати займання. Не кажучи вже про недопалки та сірники, дитячі ігри з вогнем. Окрема небезпека – спалювання сміття. Часто садоводи та селяни безвідповідально спалюють господарське сміття, бур’яни, очерет. Траплялися випадки навмисного підпалу. По степу вогонь розповсюджується миттєво. Підстилка в лісі, особливо хвоя, займається блискавично.

“У лісі загаси багаття!”, – ця фраза повинна проникнути у свідомість громадян. Кожен мусить розуміти, що пожежа – це в першу чергу не екологічна проблема, не проблема витрачених на гасіння коштів і навіть не те, що вогнеборці ризикують власним життям, щоб ліквідувати наслідки чиєїсь недбалості. Це загроза самим відпочивальникам, їхнім дітям, тим, хто випадково може опинитися в епіцентрі подій. Це мусить бути на рівні інстинкту самозбереження – у спеку не можна розпалювати багаття.

Окремий подив викликають люди, дорослі люди, які запускають у полях, у містах, просто посеред міста небесні ліхтарики. Це ж відкритий вогонь, який летить у непрогнозованому напрямку на житлові приміщення, у ліс. Ми закликаємо всіх відмовитись від подібних розваг, адже це – невиправданий ризик.

– Про яку кількість пожеж ідеться?

– 18% території України – ліси. Щороку ми фіксуємо більше 2 тис. пожеж у лісових масивах. Завдані збитки становлять десятки мільйонів гривень.

Ось протягом 1-12 травня на всій території України, окрім західних областей, в природних екосистемах утримувалася надзвичайно висока пожежна небезпека. За ці дні сталося 160 пожеж в лісах. Їхня площа – 36 га. Найбільше це Київська, Харківська, Луганська та Донецька області. Але станом на сьогодні ситуація з пожежами повністю контрольована. Тим більше, на території України протягом останніх тижнів пройшли грозові дощі, тож рівень пожежної небезпеки у деяких регіонах дещо знизився.

– Які регіони найбільше перебувають у зоні ризику?

– Тут, насамперед, можна говорити про Крим, Донецьку, Дніпропетровську, Житомирську, Київську, Луганську, Миколаївську, Одеську, Харківську, Херсонську, Черкаську області.

– Як проходить підготовка ДСНС України до пожежонебезпечного періоду?

– Ми заздалегідь розробили план протидії пожежам у природних екосистемах на цей рік. Проаналізували позитивний досвід реагування на пожежі у 2010 та попередніх роках і внесли всі необхідні корективи для підвищення готовності наших служб.

Ми розрахували сили та засоби, раціонально розподілили їх у регіонах, визначили порядок дій та залучення всіх профільних відомств у разі небезпеки, порядок формування міжвідомчого угруповання сил. У першу чергу, йдеться про співпрацю чотирьох основних відомств – ДСНС України, Міноборони, МВС і Держлісагентства. Це 51,6 тис. людей, 10,7 тис. од. пожежно-рятувальної, інженерної, транспортної техніки. Звертаю Вашу увагу, що до безпосереднього гасіння пожеж можуть бути залучені і уже зараз перебувають у повній бойовій готовності 11 од. авіаційної техніки, з них 4 літаки Ан-32П та 4 вертольоти Мі-8МТ від ДСНС України, а також 3 вертольоти Мі-8МТ від Міноборони.

У таких районах оперативного реагування, як Східний, Поліський, Дніпровський, Таврійський, Кримський, чергує пожежна авіація. Ми передбачили створення пожежних патрулів та пожежних постів у важкодоступній гірській місцевості. Завдяки цьому сподіваємося, що в Криму рятувальникам разом з Державним агентством лісових ресурсів та місцевою владою вдасться зменшити кількість лісових пожеж. Є чітка вказівка – залучати наших пожежників та техніку одразу після виявлення найменшого займання у лісі. Працюємо в цілодобовому режимі. Все це дає нам змогу підвищити рівень безпеки в рази.

В усіх областях проведено засідання комісій з питань техногенно-екологічної безпеки та надзвичайних ситуацій, на яких була вироблена чітка схема взаємодії та вирішені основні проблемні питання. Вживаються превентивні заходи щодо попередження виникнення пожеж, захисту населених пунктів, потенційно небезпечних об’єктів, запобігання ускладненню ситуації у місцях складування побутових відходів.

Ми проводимо постійні рейди у місцях масового відпочинку громадян, роз’яснюємо людям елементарні речі. І, ви знаєте, це дає свій результат. Поступово кількість людей, які усвідомлюють небезпеку, щороку зростає. Особливо, коли йдеться про молодь. Ми проводимо фестиваль Дружин юних пожежних, тижні безпеки у школах, максимально залучаємо дітей до всіх наших акцій, проводимо екскурсії в музеях тощо.

– Як проходить підготовка особового складу для цього періоду?

– По-перше, в разі необхідності ми переводимо весь особовий склад на посилений варіант несення служби. І, безумовно, цілодобово моніторимо ситуацію з пожежами.

Один із найдієвіших механізмів підготовки людей – це комплексні навчання: оперативно-тактичні і штабні. До них ми залучаємо і медиків, і міліцію, і військових.

У квітні були проведені тренування авіації з гасіння пожеж у рівнинній та гірській місцевостях. Наразі і техніка, і рятувальники готові виконувати поставлені завдання.

Протягом квітня-червня у всіх областях, Києві, Севастополі та Криму проводяться місцеві навчання. Підрозділи ДСНС України наполегливо працюють, щоб бути готовими до будь-якого розвитку ситуації.

Найбільш масштабні навчання пройшли 4 червня у с. Гаї Роменського району Сумської області на базі Міжрегіонального центру швидкого реагування ДСНС України. На заході були присутні Президент України Віктор Янукович, Віце-прем’єр-міністр Олександр Вілкул, Міністр оборони Павло Лебедєв, Голова Держлісагентства Віктор Сівець, а також усі начальники територіальних підрозділів та навчальних закладів ДСНС України.

Це були спільні тренування рятувальників, пожежних, кінологів, пілотів, військових, працівників лісових господарств. Загалом у навчаннях взяли участь 372 людини, залучалися 7 од. авіаційної техніки, а також 72 од. інженерної, автомобільної і спеціальної техніки.

Ми відпрацювали ледь не всі можливі надзвичайні ситуації – практичні дії міжвідомчого угруповання сил при ліквідації аварії на промисловому та хімічно небезпечному об’єктах, наслідків дорожньо-транспортної події, проведенні піротехнічних робіт, а також під час гасіння лісової пожежі та аварійного приземлення літака. Залучалися фахівці радіохімічного захисту, кінологічні підрозділи, проводилось десантування парашутистів-рятувальників, аеромедична евакуація постраждалих. Гасіння умовної пожежі проводилось з повітря літаками Ан32-П та вертольотами Мі-8МТ. Ми зробили все можливе, щоб ці навчання пройшли на високому рівні. І це дало свій результат – між рятувальниками, військовими та іншими формуваннями, які залучаються до ліквідації надзвичайних ситуацій, вибудована чітка лінія взаємодії, а це ключове питання у критичну хвилину.

– Які заходи необхідно ще вжити, щоб літо пройшло спокійно?

– Думка фахівців ДСНС одностайна: при протидії пожежам необхідно скористатися досвідом, набутим під час підготовки до пропуску повені, коли ми спрацювали на випередження, завчасно перевіривши готовність органів влади і об’єктів до цього періоду. І, зрештою, пропуск повені був організований з мінімальною шкодою для населення і територій.

Так само маємо вчинити і зараз. Мінрегіон, Мінприроди, МВС, ДСНС України – всі повинні провести ретельні перевірки на місцях, щоб мати точне розуміння стану готовності наших сил і засобів. Це дозволить об’єктивно оцінити ситуацію та змінити її на краще у разі необхідності.

А загалом я переконаний, що наразі немає жодних підстав надмірно хвилюватися. Наш досвід із гасіння пожеж – один із передових у світі. Ми надавали допомогу іншим країнам. Нещодавно в Брюсселі я зустрічався із представниками Єврокомісії, які зацікавилися нашим досвідом, зокрема, у гасінні пожеж в екосистемах. Зараз ми працюємо над створенням робочого плану можливої подальшої співпраці.

Наостанок хочу підкреслити, що українські рятувальники повністю готові до пожежонебезпечного періоду. Але, звісно, багато чого залежить від свідомого ставлення громадян до проблеми.

Прес-служба ДСНС.

Тренування на виживання

Саме поняття виживання льотчиків після аварійного приземлення з'явилося у той період, коли пільоти літальних апаратів стали масовими. А відтак, непоодинокими стали і авіаційні події, аварії та катастрофи, в результаті яких льотчики й екіпажі, якщо не гинули, аварійно приземлялися і мали до того, як рятівники знайдуть їх, виживати в автономних умовах.

Серйозно, з наукових позицій питаннями виживання льотного складу почали вперше займатися у Сполучених Штатах Америки у сорокових роках минулого століття. Тоді було створено цілу низку спеціальних баз для навчання льотчиків навичок виживання в автономних умовах. В нашій країні та у наш час, зважаючи на кількісний склад авіації Збройних Сил України та економічні можливості, такий підхід є неможливим та й невиправданим. Отож, однією з небагатьох можливостей навчати льотний склад тактики виживання є комплексне практичне тренування із виживання на місцевості, яке двічі на рік ось уже багато років поспіль проводять фахівці Центру управління пошуково-рятувальним забезпеченням польотів авіації Збройних Сил України під Вінницею.

– Під час практичних занять ми навчаємо льотний склад виживати у гірській, лісовій місцевості, на водоймищах і при цьому ефективно використовувати усі підручні засоби,– зазначив керівник занять, начальник Центру управління пошуково-рятувальним забезпеченням польотів авіації Збройних Сил України полковник Володимир Благодатських. – По своїй суті, виживання – це сукупність заходів, спрямованих на збереження життя, здоров'я та працездатності льотного екіпажу, що опинився в умовах автономного існування.

До першого у поточному році комплексного практичного тренування із виживання на місцевості, що відбулось всередині червня у районі лісосмуги населених пунктів Лаврівка та Сосонка Вінницького району, залучалися льотний склад Командування Повітряних Сил Збройних Сил України та фахівці Центру управління пошуково-рятувальним забезпеченням польотів авіації Збройних Сил України. Для відпрацювання завдань комплексного практичного тренування, як розповів начальник відділу контролю Центру підполковник Руслан Король, використовувалося аварійно-рятувальне майно і спорядження – відомі серед льотчиків НАЗ-7М, із якими виконуються польоти і, в разі необхідності, відбувається катапультування.

Відповідно до програми тренувань, під керівництвом спеціалістів з пошуково-рятувального забезпечення льотчики відпрацьовували дії після вимушеного покидання повітряного судна або вимушеної посадки, під час зниження під куполом парашута та після приземлення, напрацьовували навички використання предметів наземного авіаційного забезпечення, наявного аварійно-рятувального та парашутно-десантного майна для виживання в умовах автономного існування. Також учасники тренування організовували табір та будували тимчасові сховища, удосконалювали вміння у складних умовах здобувати та готувати їжу, розводити багаття, орієнтуватися на місцевості в денний та нічний час. Так, наприклад, офіцери робили звичайні, можна сказати, доісторичні луки й пастки для ловлі дичини та використовували їх на практиці, здійснювали піші переходи, задіювали сигнальні дими, сигнальні дзеркала й засоби візуальної сигналізації тощо.

– Подібні тренування додають льотчикам впевненості у своїх силах та можливостях щодо виживання в умовах автономного існування, – переконаний старший офіцер відділу контролю Центру Збройних Сил України майор Максим Косенко. – На таких заняттях льотчики засвоюють основні принципи тактики виживання. Це – отримання навичок і практичне їх відпрацювання в процесі тренування, решта ж у реальних умовах залежатиме виключно від самого льотчика. До слова, приблизно так само до виживання в умовах автономного існування екіпажі готуються й у авіації армій іноземних держав. Як і у нас, у закордонних колег головний постулат звучить так: екіпаж має вижити!

Олексій Тригуб.

ПРЕЗЕНТАЦІЯ

"Твердь. История одного лётчика"

Літературною новинкою 2013 року стала книга "Твердь. История одного лётчика". Книга написана генерал-майором авіації у відставці Миколою Полуйком під псевдонімом "Іван Бало". У ній усі бажаючі можуть дізнатися про життя головного героя від самого народження і до закінчення його служби. Впродовж усього свого життя Микола Олексійович переживав безліч подій, зустрічався з багатьма людьми. Працював у системі підготовки кадрів не тільки Збройних сил СРСР, а й багатьох іноземних держав, з якими була співпраця. Це все, звичайно, назавжди залишиться не тільки в його пам'яті, але й на сторінках цього видання.

Особливістю цієї розповіді є те, що події описані від третьої особи. Автор пояснює це тим, що бажає подивитися на своє життя зі сторони, ще раз все осмислити та пережити заново, згадати рідних та товаришів по службі. Він зізнається, що вже давно мав намір написати про власний життєвий шлях. У вступі Микола Олексійович пояснює історію виникнення свого псевдоніму "Іван Бало". Він надіється, що читач зможе дати об'єктивну оцінку його повісті та зауважує, що книга розрахована на широке коло читачів. Розповідь супроводжується багатьма фотографіями .

"Твердь" – книга, яка дозволить зануритись у світ автора та разом з ним пережити найважливіші події його насиченого життя.

Юлія Вороніна.

Воздушные силы Польши

Закінчення. Початок в №24.

Польские F-16C/D Block 52 + оснащены последней моделью турбовентиляторных форсажных двигателей "Пратт энд Уитни F-100-229". На самолёте установлено самое совершенное, по западным меркам, радиоэлектронное оборудование, авионика и вооружение:

– РЛС APG-68(V) 9, которая способна обнаруживать и сопровождать как воздушные, так и наземные цели, а также имеет режим картографирования местности;

– станция РЭБ ALQ-211(V) 4.

Все польские F-16 полностью оборудованы для применения высокоточного оружия класса "воздух-земля", в том числе JDAM/JSOW и современных УР "воздух-воздух" – AIM-120C-5 и AIM-9X. По некоторым характеристикам польские F-16C/D Block 52 + превосходят даже состоящие на вооружении ВВС США F-16C/D.

Состав, вооружение и базирование

Штаб-квартира Воздушных сил находится в Варшаве. Организационно в состав авиации ВС входят:

1-е Крыло тактической авиации (Швидвин), в него входят:

– 1-я тактическая авиационная эскадрилья (1 Eskadra Lotnictwa Taktycznego), базирующаяся на 23-й авиабазе (23 Baza Lotnicza) в Минске Мазовецком, на вооружении состоят МиГ-29 и МиГ-29УБ;

– 7-я таэ (7 Eskadra Lotnictwa Taktycznego), базирующаяся на 21-й авиабазе (21 Baza Lotnicza) в Швидвине, на вооружении – Су-22М4К и Су-22УМ3К

– 8-я таэ (8 Eskadra Lotnictwa Taktycznego), базирующаяся на 12-й авиабазе (12 Baza Lotnicza) в Мирославце, на вооружении – Су-22М4К и Су-22УМ3К;

– 40-я таэ (40 Eskadra Lotnictwa Taktycznego), базирующаяся на 21-й авиабазе (21 Baza Lotnicza) в Швидвине, на вооружении состоят Су-22М4К и Су-22УМ3К;

– 41-я таэ (40 Eskadra Lotnictwa Taktycznego), базирующаяся на 22-й авиабазе (22 Baza Lotnicza) в Мальборке, на вооружении – МиГ-29 и МиГ-29УБ;

– 14-й аэродромный ремонтно-восстановительный (Usuwania Zniszczeń Lotniskowych) батальон в Эльблонге.

Всего: 26 самолетов МиГ-29 и 6 МиГ-29УБ; 36 самолетов Су-22М4К и 12 Су-22УМ3К (из них исправно менее 50%). Итого – 62 боевых самолета и 18 спарок.

2-е Крыло тактической авиации (Познань), в него входят:

– 10-я таэ, базирующаяся на 32-й авиабазе в Ласке, на вооружении состоят F-16;

– 3-я таэ, базирующаяся на 31-й авиабазе в Познани – Кржешине, на вооружении – F-16;

– 6-я таэ, базирующаяся на 31-й авиабазе в Познани – Кржешине, на вооружении – F-16;

– 16-й аэродромный ремонтно-восстановительный батальон в Яроцине.

Всего: 36 F-16C и 12 F-16D (спарки).

3-е Крыло транспортной авиации (Повидж), в него входят:

– 2-я авиационная эскадрилья транспортная и связи (2 Eskadra Lotnictwa Transportowo-Łącznikowego), базирующаяся на 2-й авиабазе (2 Baza Lotnicza) в Быдгоще, оснащена легкими транспортными самолетами и вертолетами;

– 3-я авиационная эскадрилья транспортная и связи (3 Eskadra Lotnictwa Transportowo-Łącznikowego), базирующаяся на 3-й авиабазе (3 Baza Lotnicza) во Вроцлаве, оснащена легкими транспортными самолетами и вертолетами;

– 13-я транспортная авиационная эскадрилья (13 Eskadra Lotnictwa Transportowego), базирующаяся на 8-й авиабазе (8 Baza Lotnicza) в Кракове, оснащена испанскими ВТС CASA C-295 (11 самолетов) и произведенными в Польше PZL M-28, PZL-2 ("Пчелка" и Ан-2);

– 14-я транспортная авиационная эскадрилья (14 Eskadra Lotnictwa Transportowego), базирующаяся на 33-й авиабазе (33 Baza Lotnicza) в Повидже, оснащена модернизированными американскими ВТС C-130 (5 самолётов закуплены у США и 2 находятся в лизинге), PZL M-28;

– 1-я Группа поисково-спасательного обеспечения (1 Grupa Poszukiwawczo-Ratownicza) в Швидвине (Ми-8, PZL W-3RL Sokol);

– 2-я Группа поисково-спасательного обеспечения в Минске Мазовецком (Ми-8, PZL W-3RL Sokol);

– 3-я Группа поисково-спасательного обеспечения в Кракове (Ми-8, PZL W-3 RL Sokol).

В настоящее время на вооружении Польши состоят 15 вертолетов Ми-24W. Кроме того, ВС Польши располагают 20 Ми-24D, шестью Ми-17 и 37 Ми-8. (11 Ми-24W и Ми-17 используются в Афганистане на авиабазе в Газни).

Согласно планам Министерства обороны Польши, до 2018 года будут куплены 26 новых транспортных вертолетов западного производства.

В то же время, Сухопутные войска Польши имеют на вооружении 56 вертолетов Ми-2, 33 Ми-8, Ми-17 и Ми-171, 25 Ми-24 и 39 W-3.

4-е учебное крыло (Деблин), в него входят:

– 1-й центр подготовки лётного состава (1 Ośrodek Szkolenia Lotniczego), размещенный на 6-й авиабазе в Деблине (самолеты TS-11 Искра, PZL-130 Орлик, вертолёты SW-4 Пушчик);

– 2-й центр подготовки лётного состава (2 Ośrodek Szkolenia Lotniczego), размещенный на аэродроме 1-й аэродромной комендатуры в Радоме (самолёты PZL-130 Орлик);

– Центр подготовки авиационных инженеров (Centr Szkolenia Inżynieryjno-Lotniczego) в Деблине;

– 36-й Специальный полк транспортной авиации (36 Specjalny Pułk Lotnictwa Transportowego), базирующийся на 1-й авиабазе в Варшаве, для перевозки руководящего состава, оснащен самолетами Embraer ERJ 175 производства Бразилии и вертолетами PZL W-3 Sokol, Ми-8 и PZL Ми-2. (По некоторым источникам, после катастрофы под Смоленском полк расформирован и перевозками WIP-пассажиров занимается государственная авиакомпания LOT Polish Airlines, самолётами Embraer ERJ 175 и вертолетами PZL W-3 Sokol).

Всего в боевом составе авиации ВС Польши – порядка 260 самолетов, из них боевых – 128 и более 170-ти вертолетов.

Далі буде.

Матеріал до друку підготував Володимир Алєксєєв.

Україна на авіасалоні Le-Bourget-2013

17 червня 2013 року Прем'єр-міністр України Микола Азаров під час візиту до Франції взяв участь у відкритті 50-го Міжнародного аерокосмічного салону "Ле Бурже-2013" та ознайомився з передовими зразками аерокосмічної техніки.

Глава українського Уряду оглянув експозицію та останні технічні розробки українських учасників виставки: ДКА України, ДП "Конструкторське бюро "Південне" ім. М.К.Янгеля", ДП "Виробниче об'єднання Південний машинобудівний завод ім. О.М.Макарова", НВГ "Дніпротехсервіс", ПАТ "Елміс", ДП "Антонов", ПАТ "МоторСіч", ДП "Івченко-Прогрес", ДК "Укроборонпром". На окремій експозиції представлено проект "Циклон-4" спільного українсько-бразильського підприємства "Алкантара Циклон Спейс".

Аерокосмічний салон "Ле Бурже-2013" продовжить свою роботу до 23 червня.

– Авіасалон у Ле Бурже засвідчив, що Україна, після складних для вітчизняної авіакосмічної галузі років, повертається на світовий ринок з конкурентоспроможними проектами, – наголосив Глава Уряду під час засідання Кабміну 19 червня.

Він нагадав, що у роботі найбільшої виставки світової авіаційної та космічної промисловості взяли участь понад 3 тис. компаній з 44 країн. А всього близько 300 офіційних делегацій з 88 держав приїхали до Ле Бурже провести переговори і познайомитися з новими розробками тих небагатьох держав світу, які сьогодні виробляють літаки і космічні апарати.

Те, що Україна підтримує і розвиває статус великої авіаційної держави, як наголосив Микола Азаров, присутні переконалися вже на відкритті авіасалону – після демонстраційних польотів українських літаків Ан-158 і Ан-70. Українські машини були представлені на Міжнародному аерокосмічному салоні відразу після господарів шоу – французьких виробників.

"Важко передати відчуття величезної гордості за країну, яке відчувалось, коли після демонстраційного польоту європейського транспортного літака А-400 небо елегантно і водночас потужно розсікав наш великий транспортник Ан-70. А-400 – це результат науково-технологічного прогресу всієї об'єднаної Європи. А вітчизняний Ан-70 за тактико-технічними характеристиками і льотними можливостями кращий! І це не змогли не визнати навіть представники компанії "Ербас" під час зустрічі зі мною", – підкреслив Микола Азаров. І хоча конкуренція на цьому ринку величезна, наш літак дає Україні шанс зайняти своє місце на ринку і зміцнити позиції у світовому авіабудуванні, переконаний він.

Серійне виробництво Ан-70 розпочнеться за 2 роки

Серійне російсько-українське виробництво середньомагістрального вантажного літака Ан-70 розпочнеться за два-три роки. Про це у Ле Бурже іноземним журналістам повідомив президент – генеральний конструктор ДП "Антонов" Дмитро Ківа, передає власний кореспондент Укрінформу у Франції. "Україна розпочала будувати перші літаки Ан-70, ми викотили зі стапелів перший фюзеляж, ми маємо державне замовлення цього літака і продовжуємо працювати, спільно з російським замовником (Мінооборони) ми завершуємо випробування. Залишилося 70 польотів. Тому я сподіваюсь, що у найближчі 2-3 роки літак буде серійно запущений", – сказав він.

За словами Дмитра Ківи, фінансування державного підприємства "Антонов" з боку українського уряду здійснюється належним чином. "Існує розуміння важливості програми з серійного виробництва, нас підтримують як уряд, про що свідчить приїзд Прем'єр-міністра Миколи Азарова на авіасалон "Ле Бурже-2013", так і Міністерство оборони України", – зазначив він. Генеральний конструктор ДП "Антонов" також сказав, що модернізований Ан-70 отримав новий реєстраційний сертифікат. "Ми суттєво модернізували його – як літак, так і його обладнання, силову установку – пофарбували і знову зареєстрували. Але ми не змінювали його назви, оскільки існує програма державна", – сказав він.

Говорячи про новий транспортний літак Ан-178, представлений на ювілейному 50-му Міжнародному авіакосмічному салоні у французькому Ле Бурже у вигляді програми, Дмитро Ківа відмітив, що він полетить у 2014 році.

"Ми вже розпочали будівництво цього літака, і наступного року ми його завершимо та почнемо літати", – сказав він.

Також генеральний конструктор ДП "Антонов" заявив, що за задумом розробників, Ан-178 повинен прийти на заміну застарілим транспортним літакам Ан-12, які експлуатуються на Україні і в Росії, а також у ряді інших країн. За його словами, "Антонов" працює над транспортним Ан-178 із максимальною вантажопідйомністю 18 тонн і дальністю польоту 4 тис. км. Він може працювати на тих же аеродромах, що і Ан-12, у тому числі на грунтових ЗПС.

"Його особливістю буде спроможність перевозити морські контейнери, упаковку тощо в райони з мало обладнаними або короткими аеродромами", – відзначив Дмитро Ківа. Він додав, що Ан-178 схожий за силуетом вантажної кабіни на літаки С-160 і Ан-12, але випереджатиме їх за льотними характеристиками.

У порівнянні з Ан-12, Ан-178 буде мати більшу за габаритами, в тому числі по висоті, повністю герметичну вантажну кабіну, де можуть перевозитися морські контейнери і контейнери IATA; два реактивні двигуни замість чотирьох турбогвинтових; більші (на 225 км/год) максимальну крейсерську швидкість і дальність польоту (на 800 км) з вантажем 10 т. Практична стеля Ан-178 – на 3000 м вища. В цілому, він буде мати істотно кращі економічні показники.

"Укроборонпром" розкриває перспективи

У перший день роботи виставки стенд Концерну "Укроборонпром" оглянув Прем'єр-міністр України Микола Азаров. Під час його зустрічі з генеральним директором ДК "Укроборонпром" Сергієм Громовим було обговорено питання функціонування та завантаження потужностей підприємств Концерну з виробництва агрегатів і апаратури для авіаційної промисловості, а також ремонту літаків та вертольотів.

С.Громов повідомив Прем'єр-міністру України про нові розробки Концерну у сфері глибокої модернізації бойових вертольотів, зокрема в аспектах технологічної інтеграції з іноземними партнерами.

Він наголосив, що в даний час йде спільна робота між Концерном та ПАТ "Мотор Січ" у рамках модернізації існуючих типів вертольотів та стартового проекту зі створення нового українського вертольота.

С.Громов відзначив, що салон "Ле Бурже" – ключовий світовий форум з авіабудування, де представлено найбільші світові авіабудівні держави. "Участь підприємств Концерну у виставках такого масштабу вкрай необхідна. Тут представлені головні країни-імпортери української військової техніки, озброєнь та послуг. Наша присутність на "Ле Бурже" дозволяє прогнозувати, куди рухається галузь, вчасно реагувати на кон'юнктуру ринку", – заявив С.Громов.

За його словами, продукція та послуги підприємств Концерну є конкурентоспроможними та мають високі перспективи на міжнародному ринку.

18 червня 2013 року в рамках 50-го Міжнародного авіаційного салону "Ле Бурже" відбулася зустріч Сергія Громова з директором представництва компанії "Pro Mexico" (Мексика) в європейських країнах Ервіном Фелдаусом. Українська сторона представила можливості національного оборонно-промислового комплексу, зокрема підприємств, що входять до ДК "Укроборонпром".

Сергій Громов підкреслив готовність української сторони до поглибленого військово-технічного співробітництва з Мексикою.

"Ми готові запропонувати Мексиці бронетранспортери БТР-3Е1 і БТР-4, танки "Оплот" і "Булат", високоточну зброю та іншу продукцію, яка відповідає найвищим світовим стандартам. Підприємства Концерну виробляють агрегати для авіаційної техніки, яка експлуатується в Мексиці. Ми готові брати участь в її ремонті та модернізації", – заявив С.Громов.

Мексиканська сторона висловила зацікавленість у поглибленні міжнародної кооперації з підприємствами Концерну. За словами Е.Фелдауса, його компанія зацікавлена в розміщенні виробництва окремих вузлів для мексиканської військової техніки на підприємствах Концерну.

Сергій Громов підкреслив три головні акценти ВТС України з Мексикою. "По-перше, це наша участь в ремонті та модернізації мексиканської авіаційної техніки виробництва СРСР. По-друге, посилення двосторонньої кооперації у виробництві високоточної зброї. По-третє, залучення підприємств Концерну, як виробників вузлів і агрегатів, для реалізації масштабних експортних контрактів Мексики", – заявив С.Громов.

Сторінку підготував Віктор Гедз. "Крила України".

"Air Squadron" – 10 днів в Україні

Візит "Доброї волі" британської ескадрильї розпочнеться 30 червня

Група з 60 членів клубу "Air Squadron" Сполученого Королівства на 27 літаках різних типів, серед яких 12 – історичні, побудовані у 30-х – 40-х роках, на чолі з Головою клубу паном Тімом Кларком полетять на своїх літаках через усю Європу з Великої Британії до України, щоб у кінці місяця почати 10-денний візит до України на запрошення Збройних Сил України.

У складі групи буде Його Королівська Високість Принц Майкл Кентський, активний і видатний Почесний член авіаційної ескадрильї, що є об'єднанням людей, діяльність яких присвячена популяризації авіації і зміцненню дружби між народами через польоти і пілотаж.

За планом візиту, 30 червня літаки клубу "Air Squadron" прибудуть до Львова, 1 липня – до Києва, 5 липня – до Бельбеку (Севастополь), 9 липня – до Вінниці. У Києві місцем базування літаків "Air Squadron" вибрано Державний музей авіації, що входить до складу Національного авіаційного університету. Тут заплановано провести наземний показ літаків 2, 3 і 4 липня та польоти 4 липня (в ці дні музей працюватиме до 21.00).

В містах, де заплановані зупинки, Принц Майкл і члени авіаційної ескадрильї проведуть зустрічі з керівниками держави, командувачами видів Збройних Сил України і очільниками місцевої влади.

За словами Голови клубу Тіма Кларка, це є великою честю отримати запрошення відвідати Україну в перший раз, країну з прекрасними досягненнями в авіабудуванні.

– Для авіаційної ескадрильї, – роповів він, – яка вже розправила крила над кількома океанами і континентами, є великою шаною в цьому році відвідати Україну, що була колискою авіації в колишньому Радянському Союзі, на запрошення її Збройних Сил. Коктебель у Криму, як і раніше, є одним з найстаріших діючих аеродромів у світі, а конструкторське бюро Антонова та його випробувальний центр високо несуть факел цих чудових авіаційних традицій і донині. Цей візит дозволить нам, на вшанування українського народу за його величезні жертви при захисті своєї свободи, і, звісно, свободи західного світу у вирішальний поворотний момент в історії, привести до Києва рідкісний літаючий екземпляр винищувача Як-3, який супроводжуватимуть два сучасних винищувачі МіГ-29 Повітряних Сил Збройних Сил України під час прильоту в аеропорт Жуляни 1 липня.

У Криму гості братимуть участь у святкуванні річниці Балаклавської битви, яка є віхою у військовій історії Великої Британії. 6 липня відбудеться наземна реконструкція битви часів Кримської війни 1853-56 рр., організована Молодіжною громадською організацією "Київський клуб "Червона Зірка".

– Ми також віддамо данину поваги полеглим під час Кримської війни 1853-55 років, – відзначив Тім Кларк, – шляхом відтворення в повітрі Атаки Легкої бригади під Балаклавою 6 липня. В цей день п'ять старовинних літаків Де Хевілленд "Тайгер Мот" зіграють ролі п'яти британських кавалерійських полків, що брали участь у тій фатальний події, а два американських винищувачі часів Другої світової війни Р-51 "Мустанг" представлять російські гармати, що стріляли в них з протилежного кінця долини.

Авіаційна ескадрилья є асоціацією друзів-однодумців, відданих авіації, яка опікується популяризацією авіації в цілому ряді сфер суспільного життя і зміцненням уз дружби поміж друзів-авіаторів не лише в Сполученому Королівстві, але особливо за його межами. Вони роблять це шляхом проведення регулярних і часто складних перельотів на своїх приватних легких літаках по всій Європі та за її межами до таких віддалених один від одного місць, як Сполучені Штати, до Аляски, Південної Африки, мису Нордкап, Москви, Йорданії та Пакистану.

Заснована в Лондоні в 1966 році, Авіаційна ескадрилья серед своїх перших членів мала легендарного льотчика-винищувача часів Другої світової війни сера Дугласа Бадера і сера Х'ю Дандеса, разом із іншими видатними військовими і цивільними пілотами, такими як сер Макс Айткен і лорд Уотерпарк. Донині авіаційна ескадрилья, яка сьогодні налічує не більше 100 активних пілотів, включає в себе кілька колишніх начальників штабу ВПС і інших старших офіцерів Королівських ВПС, британської армійської авіації та авіації Королівського військово-морського флоту. Його Королівська Високість принц Філіп є почесним комодором, а їх Королівські Високості принц Чарльз, принц Ендрю і принц Майкл – останній буде супроводжувати ескадрилью в цій подорожі до України – всі є Почесними членами, так само, як і колишні очільники ВПС Сполучених Штатів, Росії, Пакистану і Південної Африки.

Візит сприятиме зміцненню двостороннього співробітництва між Великобританією і Україною. Під час перебування у Києві Його Королівська Високість Принц Майкл Кентський та інші члени клубу візьмуть участь у зустрічах, культурних заходах, відвідають ДП "Антонов", аеродром Повітряних Сил ЗС України у Василькові (де відбудуться спільні польоти), Національний авіаційний університет та нададуть благодійну допомогу дитячому лікувальному закладу МОЗ України.

Також в ході візиту запланований масштабний показ історичних літаків на землі і в польоті, серед яких буде і один з кращих радянських винищувачів часів Великої Вітчизняної війни Як-3.

Принц Майкл Кентський *(англ. Prince Michael of Kent, повне ім'я – Майкл Джордж Чарльз Франклін (Michael George Charles Franklin); народився 4 липня 1942-го в Коппінс, Айвер, графство Бакінгемшир) – член британської королівської сім'ї, онук короля Георга V і королеви Марії, двоюрідний брат королеви Єлизавети II. Крім того, він – внучатий двоюрідний племінник російського імператора Миколи II.*

Принца назвали на честь великого князя Михайла Олександровича – молодшого брата Миколи II і двоюрідного брата обох дідів і однієї з бабусь принца.

Принц Майкл народився в сім'ї Георга, герцога Кентського і принцеси Марини всього за 6 тижнів до загибелі батька в авіакатастрофі. Має старшого брата Едварда (нар. 1935) і сестру Олександру (нар. 1936).

Принц Майкл Кентський формально не виконує королівських обов'язків щодо представлення Великобританії від імені своєї двоюрідної сестри королеви Єлизавети II. Втім, він двічі представляв королеву в міжнародних поїздках. Принц очолює власну консалтингову компанію і займається бізнесом у різних країнах світу.

Як член королівської сім'ї має особистий герб, заснований на державному гербі Великобританії.

Принц Майкл Кентський веде велику благодійну діяльність, будучи патроном численних некомерційних організацій у різних сферах діяльності. Особливе місце в його благодійній роботі займає Росія: у червні 2004 році був заснований "Благодійний фонд Принца Майкла Кентського" для фінансування суспільно корисних проектів у наступних сферах: культура, збереження історичної та культурної спадщини, охорона здоров'я, освіта. Принц Майкл є почесним доктором Російської економічної академії ім. Плеханова, а також патроном Російського національного оркестру, Лондонської школи бізнесу та фінансів та Британського освітнього центру в Росії.

Принц Майкл Кентський є почесним доктором Санкт-Петербурзького гуманітарного університету профспілок. 17 травня 2012-го йому була вручена мантія, диплом і значок почесного доктора.

Принц Майкл Кентський розмовляє російською, але із сильним акцентом:

"Намагаюся не забувати (російська мова). Коли я довго перебуваю серед носіїв мови, то швидко відчуваю прогрес і починаю говорити набагато вільніше".

Підготував Віктор Гедз. "Крила України".

У ЗОНІ КОНФЛІКТУ

США забезпечать сирійських повстанців стрілецькою і протитанковою зброєю

Адміністрація президента США Барака Обами ухвалила рішення про відправку сирійським повстанцям стрілецької зброї, протитанкових комплексів, а також боєприпасів до них.

На даний момент не обговорюється можливість озброєння противників Башара Асада переносними ЗРК. Майже одночасно з цим Білий дім звинуватив сирійську владу у кількох випадках застосування хімічної зброї проти мирного населення і повстанців. Раніше Обама говорив, що використання ЗМУ стане "червоною рискою", перетин якої буде означати початок американського втручання в конфлікт.

Зовнішньополітичні та оборонні радники Обами ще у 2012 році говорили йому, що всебічна допомога сирійським повстанцям може швидко завершити конфлікт, проте президент США тоді віддав перевагу ні в що не втручатися. У результаті цього, а також втручання "Хезболли" й Ірану, бої в Сирії посилилися, повстанці почали втрачати позиції, а офіційний Дамаск встановив контроль над раніше повстанськими районами. Тільки в цій ситуації Вашингтон і його європейські союзники терміново відмовилися від стратегії повного невтручання, вирішивши поставляти зброю повстанцям.

Багато радників Обами зараз підштовхують його до більш рішучих кроків щодо режиму Асада. Йдеться про бомбардування сирійських злітно-посадкових смуг, здатних придушити активність авіації. Проте в Білому домі поки утримуються від слідування цим рекомендаціям, заявляючи, що поки подібні варіанти не розглядаються.

Громадянська війна в Сирії триває більше двох років. Жертвами збройного протистояння стали понад 90 тисяч осіб. Спроби світової спільноти завершити конфлікт миром результатів не дають.

ПЕРСПЕКТИВИ

Казахстан має намір придбати два літаки А-400М і два С-295

Під час офіційного візиту до Казахстану міністра оборони Іспанії Педро Моренеса казахстанська сторона висловила намір придбати два додаткових літаки ВТА С-295 виробництва компанії "Ербас мілітері".

У березні 2012 року "Ербас мілітері" уклала з державною компанією "Казспецекспорт", що належить МО Казахстану контракт на постачання двох С-295, а також пов'язаних послуг, запчастин і устаткування. Одночасно був підписаний меморандум про взаєморозуміння з питання закупівлі 6 додаткових С-295, контракти на постачання яких повинні бути підписані протягом найближчих років.

Як повідомляє EFE, міністр оборони Казахстану Адільбек Джаксибеков також висловив зацікавленість у купівлі двох літаків А-400М.

У січні цього року парк авіаційної техніки казахстанської армії поповнився першими двома військово-транспортними літаками С-295М виробництва компанії "Ербас мілітері". АТ "Національна компанія "Казахстан інжиніринг" планує організувати сервісне обслуговування літаків С-295 і А-400М на базі авіаційного технічного центру, що створюється в Астані.

Міністри також досягли домовленості про участь іспанських підприємств у виставці озброєнь KADEX, яка пройде в Астані в 2014 році.

КОНТРАКТИ

На "Ле-Бурже" підписано перший контракт на вертоліт "Нічний мисливець"

"Рособоронекспорт" підписав експортний контракт на вертоліт Мі-28Н "Нічний мисливець", повідомляє "Інтерфакс". Про це розповів на прес-конференції в ході авіасалону "Ле-Бурже" в Парижі заступник керівника "Рособоронекспорту" Олександр Міхєєв.

З якою країною і на яку кількість вертольотів укладений перший на авіасалоні експортний контракт на "Нічного мисливця", Міхєєв не розповів. Мі-28Н "Нічний мисливець" є бойовим багатоцільовим вертольотом, прийнятим в Росії на озброєння як основний ударний вертоліт. У російській армії на озброєння прийнято понад 50 Мі-28. Раніше стало відомо, що 40 "Нічних мисливців" у Росії замовив Ірак. Спочатку Багдад планував купити 30 вертольотів, однак у травні 2013 року укладена в жовтні минулого року операція була розширена.

УГОДИ

Росія домовилася з Іраком про постачання вертольотів Ка-52

"Рособоронекспорт" уклав перший експортний контракт з Іраком на постачання вертольотів Ка-52. Про це повідомляє РІА "Новости".

Угода відбулася 17 червня в рамках авіасалону "Ле Бурже" в Парижі. Джерело в російській делегації зазначає, що контракт укладено на основі угоди від жовтня 2012 року, яка передбачала закупівлю Іраком у РФ озброєнь і військової техніки на суму 4,3 мільярда доларів. Таким чином, після підписання контракту на "Ле Бурже" угода набула чинності.

Ка-52 "Алігатор" – ударний бойовий вертоліт, який представляє собою вдосконалену версію вертольота Ка-50 "Чорна акула". У російській авіації він введений в експлуатацію з листопада 2011 року.

НА ОЗБРОЄННЯ

Південна Корея закупить нові ракети для есмінців Aegis

Південна Корея вирішила встановити на свої ескадрені міноносці з системою ППО "Іджіс" (Aegis) протиракети останнього покоління.

Прийняття на озброєння зенітних ракет Standart Missile 6 (SM-6) виробництва американської компанії Raytheon почнеться в 2016 році. Рішення про закупівлю нових ракет було прийнято після того, як ракети SM-2, що стояли на озброєнні південнокорейського флоту, визнали неефективними для ураження балістичних ракет КНДР.

Переозброєння есмінців є одним з елементів плану Сеула щодо створення незалежної системи протиповітряної оборони (KAMD). Нова система, основним завданням якої є захист від ракетних і ядерних загроз з боку КНДР, повинна бути розроблена до кінця 2013 року.

До складу південнокорейської системи ППО увійдуть радари раннього попередження про ракетний напад, а також зенітні ракетні комплекси наземного і морського базування. Для наземної складової Сеул в 2014 році закупить у США модернізовані ракети для системи ППО Patriot PAC-3.

У грудні 2012 року стало відомо про те, що США займеться модернізацією есмінців з системою ППО "Іджіс", які знаходяться на озброєнні Японії.

Розробка зенітних ракет Standart Missile 6 почалася в 2005 році, а перші випробування пройшли в 2008 році. Ракети з дальністю дії до 400 кілометрів володіють активною системою самонаведення і здатні вражати цілі на висоті до 33 кілометрів. SM-6 були поставлені в армію США в 2011 році.

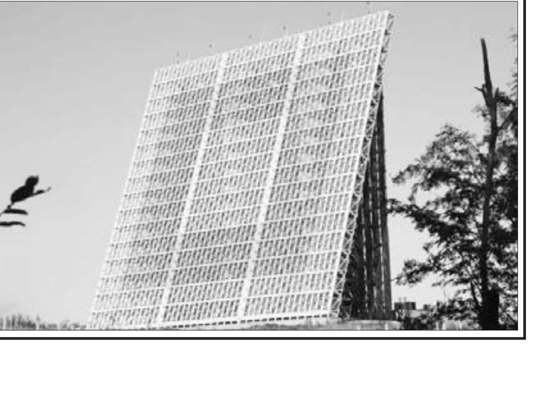
ПРОТИПОВІТРЯНА ОБОРОНА

Міноборони Росії створить нову мережу загоризонтних радарів

Міністерство оборони РФ почало роботи зі створення мережі радарів, що дозволяють вести спостереження за повітряним простором в радіусі до трьох тисяч кілометрів. В основі нової системи будуть РЛС "Контейнер".

Мережа може бути розгорнута в короткі терміни і дозволить вести радіолокаційну розвідку повітряного простору навіть за межами державного кордону. Конкретні терміни, число станцій, їх розташування та інші подробиці не повідомляються.

Загоризонтні РЛС (ЗГРЛС) "Контейнер" розроблені науково-виробничим комплексом "НДІ дальнього радіозв'язку". В основі принципу їх роботи лежить відображення радіохвиль певної довжини (порядку десятка метрів) від іоносфери, що дозволяє виявити ціль навіть у тому випадку, коли вона прихована за горизонтом. ЗГРЛС "Контейнер", за деякими даними, проходить випробування з 2002 року поблизу м.Городець. "Контейнер" відрізняється від іншої мережі загоризонтних радарів "Воронеж", що використовуються для спостереження за об'єктами в космічному просторі і виявлення пусків міжконтинентальних балістичних ракет. Основним завданням "Контейнерів" стане виявлення малих крилатих ракет або безпілотних літальних апаратів.

ЗГОРТАННЯ МІСІЇ

Австрія почала виводити своїх миротворців з Голанських висот

Австрія почала виводити своїх миротворців зі складу підрозділу ООН з Голанських висот вперше за 40 років після появи там лінії припинення вогню, що виникла за підсумками Шестиденної війни 1967-го року з Ізраїлем.

Австрійське міністерство оборони заявило, що причиною виведення військ стало поширення бойових дій в Сирії на територію Голанських висот.

Президент Філіппін Беніньо Акіно закликав посилити захист миротворців і розширити повноваження їх мандата для знаходження в регіоні. Акіно заявив, що йому необхідно отримати роз'яснення від ООН, після чого буде розглядатися питання про можливість виведення понад 300 філіппінських миротворців.

За повідомленнями, минулого тижня під час боїв між армією Сирії та повстанцями отримали поранення філіппінець і індієць.

Раніше з пропозицією направити російських миротворців на лінію припинення вогню між Ізраїлем і Сирією виступив Президент РФ Володимир Путін.

Оприлюднення проекту Закону України “Про державне регулювання у сфері супутникової навігації”

Державним космічним агентством України на виконання пункту 2 розпорядження Кабінету Міністрів України від 03.01.2013 №1-р “Про схвалення Концепції проекту Закону України “Про державне регулювання у сфері супутникової навігації” розроблено проект Закону “Про державне регулювання у сфері супутникової навігації” з врахуванням зауважень та пропозицій, наданих центральними органами виконавчої влади, НАН України, підприємствами промисловості, фізичними особами.

Проектом Закону України визначаються права суб’єктів супутникової навігаційної діяльності, пропонуються заходи державного регулювання щодо вирішення існуючих на цей час в Україні проблем розвитку вітчизняного виробництва і внутрішнього ринку прикладних супутникових навігаційних інформаційних систем і послуг, вимоги та умови щодо провадження підприємницької діяльності в сфері супутникової навігації в Україні.

Зауваження та пропозиції до проекту Закону України “Про державне регулювання у сфері супутникової навігації” просимо надсилати на адресу: 01010; м. Київ; вул. Московська, 8; Державне космічне агентство України; Управління спеціальних програм. Адреса електронної пошти: volokh@nkau.gov.ua.

Зауваження та пропозиції до проекту Закону України від фізичних та юридичних осіб, їх об’єднань приймаються Державним космічним агентством України протягом місяця з дня оприлюднення.

КОНТРАКТИ

ДКБ “Південне” відновлює постачання РН “Зеніт”

Держпідприємство “ВО Південний машинобудівний завод” (ПМЗ, Дніпропетровськ) у червні відновлює постачання ракет-носіїв (РН) “Зеніт” для забезпечення найближчих пусків за програмою Land Launch з Байконуру після доопрацювання, проведеного за підсумками нештатного запуску РН “Зеніт-3SL” із супутником Intelsat-27 з морського космодрому, який відбувся 1 лютого цього року в рамках програми Sea Launch.

Про це повідомляється в переданому в агентство “Інтерфакс” повідомленні центру інформаційних зв’язків ДКБ “Південне” (ДКБП, Дніпропетровськ) з посиланням на голову комісії з розслідування причин аварійного пуску РН “Зеніт-3SL” генконструктора – гендиректора ДКБП Олександра Дегтярьова і гендиректора ПМЗ Віктора Щеголя.

“В даний час на ПМЗ пройшли доробку і повторну перевірку дві ракети-носії “Зеніт”. На них повною мірою реалізовані заходи з коригування конструкторської та технологічної документації для підвищення якості та надійності виготовлення бортового джерела потужності (БІП). Ці заходи повною мірою забезпечують виявлення і усунення причин нештатної роботи БІП (у рамках лютневого пуску) за усіма розглянутими версіями”, – наголошується в повідомленні.

За даними ДКБП, РН “Зеніт”, що готуються до постачання на Байконур у червні, повинні забезпечити намічені на III і IV квартал запуски за програмою “Наземний старт” (Land Launch).

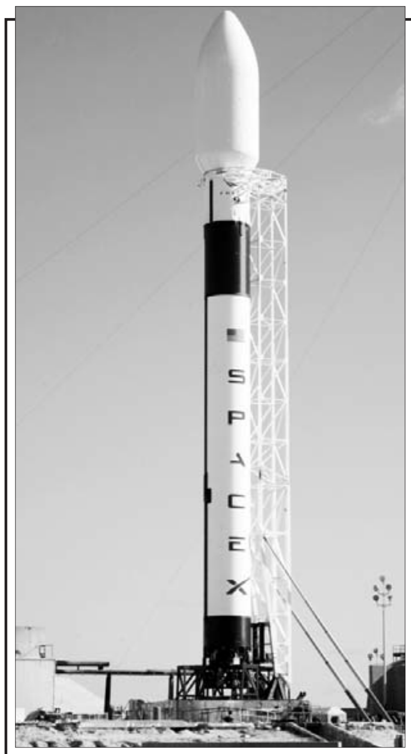
Запуски ракет за програмою “Морський старт” будуть відновлені в 2014 році, перший здійснюватиметься у другому кварталі наступного року, на орбіту буде виведено супутник Eutelsat 3B, повідомила прес-служба РКК “Енергія”.

Всього в наступному році планується здійснити чотири запуски ракет-носіїв з використанням стартового майданчика в Тихому Океані.

Sea Launch створений в 1995 році. Після реорганізації у 2010 році 95% акцій компанії належать Energia Overseas Limited (EOL), “внучці” РКК “Енергія” (РФ), 3% – американській Boeing, 2% – норвезькій Aker Solutions.

З 2008 року з міркувань економічної доцільності комерційні запуски супутників масою до 4,5 тонни здійснюються з космодрому “Байконур” (Казахстан) у рамках програми Land Launch за допомогою РН “Зеніт-3SLБ”, а понад 4,5 тонни – з морського космодрому РН “Зеніт-3SL”.

У цілому консорціум “Морський старт” здійснив 35 пусків ракет “Зеніт-3SL” з рухомої платформи в Тихому океані, з яких один був частково успішним, два – аварійними.

ЕКСПЕРТИЗА

SpaceX займеться запуском військових супутників

Приватна аерокосмічна компанія Space X, що розробила і запустила вантажний корабель Dragon, підписала з представниками міністерства оборони США договір про допуск військових експертів до ракет Falcon 9 v1.1. Фахівці центру космічних і ракетних систем (SMC) повинні вивчити надійність приватної техніки і прийняти рішення про допуск компанії до військових запусків. Подробиці приводить Defense News.

У разі позитивного висновку експертів компанія може розраховувати на отримання держзамовлення вже в 2015 бюджетному році і тоді перші військові супутники вирушать в космос в 2017 році. Підписаний договір регламентує доступ фахівців SMC до техніки та документації Space X, а також юридично оформляє захист як комерційної таємниці компанії, так і технологій, які відповідно до законів США не можуть бути експортовані в інші країни. У прес-релізі SMC, на який посилається Defense News, також підкреслюється можливість аналогічної угоди з іншим приватним підприємством: Orbital Science Corporation, виробником ракети “Антарес”.

Раніше, в 2012 році, військові заявляли про те, що з метою зниження витрат на виведення супутників, вони мають намір перерозподілити 14 запусків з 50 запланованих і віддати їх не United Launch Alliance, а іншим компаніям на конкурсній основі. На думку оглядачів Defense News, саме Space X, яка вже підтвердила свій потенціал перевізника, має всі шанси на отримання більшості або навіть всіх цих контрактів, пише Lenta.ru.

СПІВРОБІТНИЦТВО

Роскосмос і Казкосмос підписали меморандум про співпрацю

На Міжнародному авіаційно-космічному салоні в Ле Бурже Роскосмос і Казкосмос підписали Меморандум про наміри.

“У присутності керівника Роскосмосу Володимира Поповкіна і керівника Казкосмосу Талгата Мусабаєва був підписаний Меморандум про наміри між ВАТ “ІСС” імені академіка М.Решетньова і акціонерним товариством “Національна компанія “Казахстан Гариш Сапари” (Республіка Казахстан)”, – повідомили в прес -службі Роскосмосу.

З російського боку меморандум підписав генеральний конструктор і генеральний директор ВАТ “ІСС” Микола Тестоєдов, з казахстанської – президент “Казахстан Гариш Сапора” Габдуллатіф Мурзакулов.

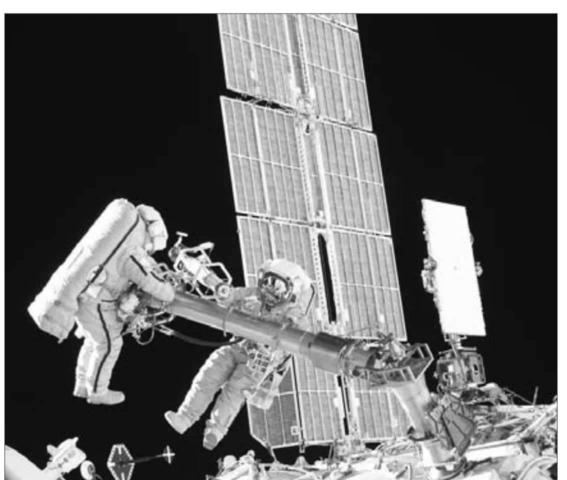
“Метою даного Меморандуму є розвиток і зміцнення співробітництва між сторонами в галузі проектування, конструювання, складання та випробувань космічних систем, а також залучення новітніх знань при створенні високоякісних і надійних космічних систем для використання їх на територіях обох держав”, – йдеться в повідомленні російського космічного агентства.

Після підписання документа Поповкін і Мусабаєв провели робочу зустріч, на якій обговорили стан та перспективи співпраці, зокрема питання навчання казахстанських фахівців на підприємствах Роскосмосу, створення КРК “Байтерек” і спільного використання космодрому Байконур.

НОВИНИ З МКС

Російський екіпаж МКС готується до виходу у відкритий космос

Члени російського екіпажу орбітальної космічної станції Федір Юрчихін та Олександр Місуркін готуються вийти у відкритий космос на початку майбутнього тижня.

Згідно із графіком, вихідний люк космічної станції повинні відкрити двадцять четвертого червня о 17 годині 35 хвилин за московським часом. Завершення операції з виходу у відкритий космос заплановано на 23 годину 35 хвилин.

У процесі роботи у відкритому космічному просторі російські космонавти повинні замінити одну з панелей регулятора розподілу рідини на модулі “Зоря”. Перший раз аналогічна заміна проводилася ще в 2004 році. Також членам екіпажу належить провести демонтажні роботи з апаратурою “Фотон-Гамма”, яка встановлювалася на борту станції в 2007 році.

Крім того, Федору Юрчихіну та Олександру Місуркіну належить взяти зразки з обшивки станції на предмет забруднення, а також зняти встановлену в квітні Павлом Виноградовим панель, яка збирає інформацію в рамках експерименту “Витривалість”.

Експеримент під назвою “Блискавка-Гамма”, в раках якого встановлювалася апаратура “Фотон-Гамма”, має мету дослідити атмосферні гамма-сплески і оптичне випромінювання в умовах грозової активності для того, щоб підтвердити природу таких розрядів, як “Джеті” і “Спрайт” .

Інший експеримент, що носить найменування “Витривалість”, повинен допомогти фахівцям встановити ступінь впливу різних факторів космічного простору на характеристики втоми, міцності і деформації певного матеріалу, передає “Інтерфакс”.

В УТИЛЬ

“Гершель” отримав останню команду і пішов на орбіту поховання

Європейська космічна обсерваторія “Гершель” отримала з Землі свою останню команду і остаточно завершила роботу, пішовши на орбіту поховання, повідомляє Європейське космічне агентство.

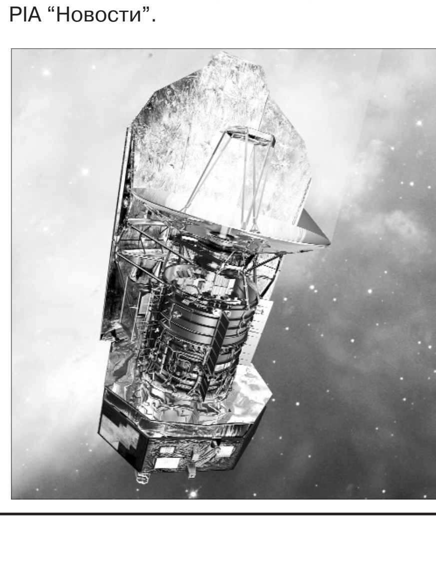
На апараті “Гершель”, названому на честь британського астронома Вільяма Гершеля і запущеному на орбіту 14 травня 2009, встановлено найбільший інфрачервоний телескоп у космосі. Діаметр його дзеркала становить 3,5 метра. Завдяки тому, що його камери охолоджувалися рідким гелієм, “Гершель” міг вловлювати випромінювання, що виходить від найбільших холодних об’єктів Всесвіту.

Наприкінці квітня на борту апарата закінчився запас рідкого гелію, і наукова місія “Гершеля” завершилася. Проте європейські інженери провели з телескопом серію технологічних експериментів – зокрема, були зроблені деякі тести гіроскопів системи орієнтації, навігаційних камер, програмного забезпечення.

Потім телескоп здійснив серію маневрів для виходу на геліоцентричну “паркувальну” орбіту – орбіту навколо Сонця, де він залишиться назавжди, а в 16.25 мск 17 червня на борт була передана остання команда на вироблення залишків палива.

“Гершель” був не тільки неймовірно успішною науковою місією. В останні тижні польоту він послужив нам і як цінна технологічна платформа. Це допоможе нам покращити стійкість і гнучкість майбутніх апаратів”, – сказав Паоло Феррі (Paolo Ferri), керівник польоту ЄКА.

За допомогою “Гершеля” вчені провели понад 35 тисяч сеансів і близько 600 програм спостережень. Архів даних, зібраних телескопом, як сподіваються вчені, може приховувати в собі безліч відкриттів. “Гершель” дав вченим можливість досліджувати процеси народження зірок і формування галактик, дозволив виявити сліди води по всьому Всесвіту, передає РІА “Новости”.
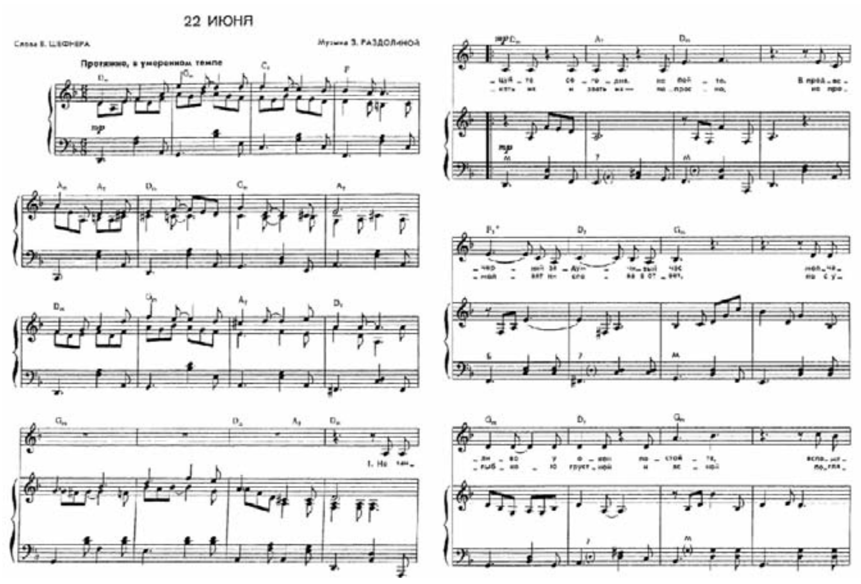

Война!

Двадцать второго июня, Ровно в четыре часа...

Двадцать второго июня,
Ровно в четыре часа
Киев бомбили, нам объявили –
то началася война.
Война началась на рассвете
Чтоб больше народу убить.
Спали родители, спали их дети,
Когда стали Киев бомбить.
Врагов шли большие лавины,
Их не было сил удержать,
Как в земли вступили родной Украины,
То стали людей убивать.
За землю родной Батькивщины
Поднялся украинский народ.
На бой уходили все – все мужчины,
Сжигая свой дом и завод.

Рвалися снаряды и мины,
Танки гремели броней,
Ястребы красны в небе кружили,
Мчались на запад стрелой.
Началася зимняя стужа
Были враги близ Москвы,
Пушки палили, мины рвалися,
Немцев терзая в куски.
Кончился бой за столицу,
Бросились немцы бежать,
Бросили танки, бросили мины,
Несколько тысяч солдат.
Помните, Гансы и Фрицы,
Скоро настанет тот час –
Мы вам начешем вышивый затылок,
Будете помнить вы нас.

Эта известнейшая песня времён Великой Отечественной войны родилась в её первые дни и очень быстро разлетелась по всей необъятной стране. Долгое время автор текста, положивший его на музыку популярного вальса Ежи Петербургского "Синий платочек", считался неизвестным. Но автор был, и им в первые дни войны стал поэт Борис Ковынёв. Первая известная запись песни была сделана 29 июня 1941 года бойцом Н.Немчиновым. А уже в июле она была известна от Москвы до самых до окраин. Иначе и быть не могло, ведь такие песни, как эта, как "Священная война" и многие другие, стали криком народной души, криком скорби и гнева поднявшегося на смертельную борьбу с оккупантами многонационального народа Советского Союза. И, в первую очередь, – украинского и белорусского народов, чья родная земля первой оказалась на пути захватчиков и приняла на себя первые, самые страшные удары.

Да, в дело разгрома ненавистного врага внесли свой огромный и неоценимый вклад десятки и десятки народов, населявших Страну Советов. И ни в коем разе нельзя умалять роли таджиков, сибиряков или ненцев – воевали все не за страх, а за совесть, стоя плечом к плечу в многонациональном строю. Но всё же наиболее пострадали Украина и Беларусь, а также области европейской части Российской Федерации, также попавшие под оккупацию. Но не просто так поётся в этой известной песне о том, что "Киев бомбили"! Ведь, во-первых, Киев для каждого славянина, для каждого советского человека был и оставался Матерью городов русских, великим древним городом, который не мог быть сдан на поругание врагу!.. А во-вторых, и на самом деле первым мощнейшим бомбовым ударам гитлеровской авиации подверглись именно украинские города. Д остаточно вспомнить первые строки из речи Вячеслава Молотова, выступившего 22 июня 1941 года по радио с сообщением к советскому народу: "Граждане и гражданки Советского Союза! Сегодня, в 4 часа утра, без предъявления каких-либо претензий к Советскому Союзу, без объявления войны, германские войска напали на нашу страну, атаковав нашу границу во многих местах и подвергнув бомбежке со своих самолетов наши города – Житомир, Киев, Севастополь, Каунас и некоторые другие..." Именно украинским городам было суждено испытать на себе тяжесть первых смертоносных ударов, именно за эти города дрались до последней капли крови обескровленные полки и дивизии, цепляясь за каждый клочок земли и всё же откатываясь всё дальше и дальше на восток...

Итак, как же начался день 22 июня 1941 года в столице Советской Украины?..

Киев, 22 июня 1941 года

Первые немецкие бомбы, сброшенные фашистскими стервятниками на Киев, взорвались ещё до наступления дня – перед восходом солнца. Однако их взрывы не очень-то напугали киевлян, привыкших к манёврам войск: горожане подумали, что на окраине идут обычные и привычные всем учения.

– Поверьте, никакой паники в первый день в городе не было, – рассказывал семь десятилетий спустя участник Великой Отечественной войны, лётчик-штурмовик, коренной киевлянин Ростислав Долинский. – На 17 часов того воскресного дня намечались торжества по поводу открытия крупнейшего в СССР Центрального республиканского стадиона. Его построили по проекту молодого архитектора Михаила Гречины. А после этого должен был состояться футбольный матч между командами "Динамо" (Киев) и Центрального дома Красной армии (Москва). Но вдруг по радио объявили, что проданные на него билеты будут действительны сразу после скорого окончания молниеносной войны. Словом, тогда, как сейчас модно говорить, киевляне "не переймалися"...

Но бомбы продолжали рваться... В Киеве начали поступать первые эшелоны с ранеными, а на запад уходили бесчисленные полки и батальоны. К началу второй недели войны уже мало кто рассчитывал на молниеносную победу, хотя в глубине души каждый всё ещё на это надеялся...

В эти дни в Киеве и распространилась песня о первом дне войны. Исследователи утверждают о нескольких десятках различных вариантов текста этой песни, и это неудивительно, ведь поначалу её переписывали от руки, по памяти, заменяя не запомнившиеся куплеты новыми... Это уже потом некоторые из них были записаны на грампластинки! Основных же вариантов – два: изначальный, в котором описывается мобилизация, и вариант, судя по его содержанию, начала 1942 года, темой которого является описание боевых действий вплоть до Московской битвы. Более известен, впрочем, такой текст:

Двадцать второго июня,
Ровно в четыре часа
Киев бомбили, нам объявили
Что началася война.
Война началась на рассвете
Чтоб больше народу убить.
Спали родители, спали их дети,
Когда стали Киев бомбить.
Кончилось мирное время,
Нам расставаться пора,
Я уезжаю и обещаю
Верным вам быть навсегда.
И ты смотри,
С чувством моим не шути,
Выйди, подруга, к поезду друга,
Друга на фронт проводи.
Вздрогнут колеса вагона,
Поезд помчится стрелой,
Ты мне с перрона – я с эшелона
Грустно помашем рукой.

Рвалися снаряды и мины,
Танки гремели броней,
Ястребы красны в небе кружили,
Мчались на запад стрелой.
Началася зимняя стужа
Были враги у Москвы,
Пушки палили, мины рвалися
Немцев терзая в куски.
Кончился бой за столицу,
Бросились немцы бежать,
Бросили танки, бросили мины,
Несколько тысяч солдат.
Пройдут года,
Я снова увижу тебя,
Ты улыбнешься,
К сердцу прижмешься,
Вновь поцелуешь меня.
Ты улыбнешься,
К сердцу прижмешься,
Вновь поцелуешь меня.

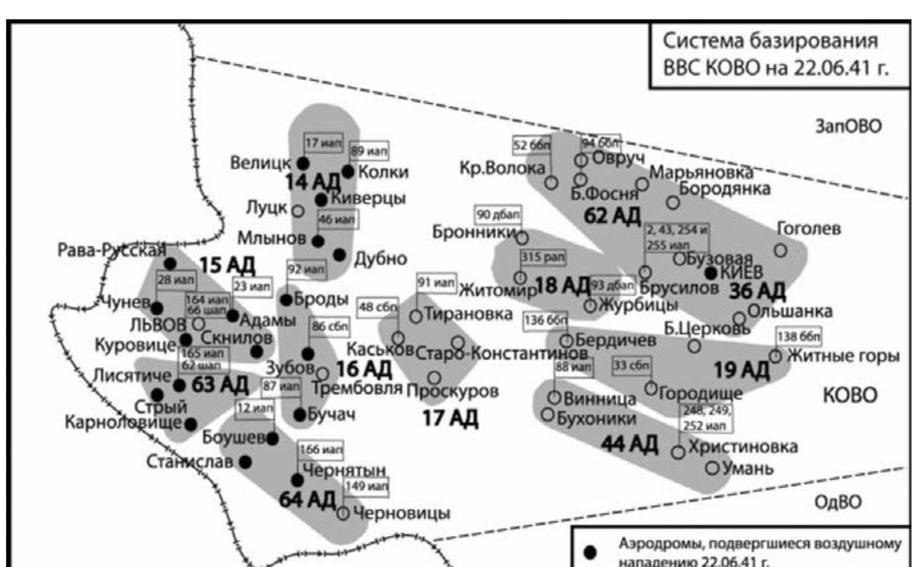
Да, 22 июня 1941 года навсегда останется в нашей памяти и в памяти будущих поколений днём величайшей трагедии и скорби. Тяжелейший урон понесла и советская авиация. Огромное количество самолётов было уничтожено фашистами прямо на аэродромах: машины горели, так и не успев взлететь...

Авиация Киевского особого и Одесского военного округов в первые дни войны

Отечественные историки оценивают потери за первые сутки войны на подвергшихся внезапному удару 66-и приграничных аэродромах в 800 машин, а общие потери авиатехники – 1160 самолётов. Однако в условиях хаоса, неразберихи и откровенного головотяпства советские летчики смогли достойно встретить противника. По некоторым данным, в воздушных схватках, развернувшихся от Балтики до Черного моря, они сбили за день 244 вражеских самолета.

Авиация Киевского Особого Военного Округа насчитывала 11 дивизий, из которых шесть были армейского подчинения и базировались в широкой полосе: 50-300 км от госграницы. 22 июня противник подверг удару 23 передовых аэродрома округа. Наиболее мощные удары пришлись на 14-ю, 15-ю, 16-ю, 63-ю и 64-ю смад и 62-ю бомбардировочную. На аэродромах враг уничтожил 204 советских самолёта, еще 97 были сбиты в воздухе. Общие потери – 301 самолёт. Имеются и другие цифры – так, по подсчёту кандидата исторических наук В.Бабкина и маршала авиации П.Кирсанова, потери округа составили 277 самолётов.

Истребительная авиация округа состояла из 17 авиаполков и насчитывала 1296 самолётов, в т.ч. 980 И-16 и И-153. Новейшие МиГи и Яки практически не были освоены и реальной боевой ценности не представляли. В первых боях МиГи имели максимальный процент потерь среди всех типов истребителей. Парадоксально, но и в последующие 6-12 месяцев войны полки, оснащённые новой техникой, выбивались быстрее, чем соединения, вооруженные устаревшими "ишаками". Популярный у нас ранее тезис о том, что советскую устаревшую технику не следует даже учитывать (что до последнего времени и делалось), породил легенду о количественном превосходстве "люфтваффе". Однако, если что и не следует в полной мере учитывать – то это новые типы истребителей, еще не освоенные лётным составом,

конструктивно не доведённые и потому имевшие низкую боевую эффективность. Крайне досадно об этом говорить, но ведь количественно "люфтваффе" значительно уступали нашим ВВС даже после первого дня войны, а секрет их успеха кроется в безупречной рациональности использования наличных сил и в их высочайшей эффективности.

Например, 22 июня авиация Юго-Западного фронта совершила 800 боевых вылетов, а со стороны противника их зафиксировано лишь 400. Следует отметить и колоссальную концентрацию сил противника на острие его главного удара, тогда как наши соединения были равномерно рассредоточены вдоль всей границы. Такая ситуация позволила немецким пилотам сразу же захватить господство в воздухе.

62-я бомбардировочная дивизия, которой в первые дни войны командовал генерал Тхор, и 14-я смад полковника Зыканова составляли воздушные силы 5-й армии, прикрывавшей 170-километровый участок границы на Луцком направлении. В состав 14-й дивизии входили 17-й, 46-й и 89-й иап. При первых налётах германской авиации эти полки, базировавшиеся под Луцком, потеряли на земле 46 машин. Вероятно, наибольшие потери понес 46-й иап, т.к. упоминаний о его участии в боях, кроме как о таране Ивана Иванова, найти не удалось. Два других иап дивизии к полудню 22 июня сбили 31 самолёт противника. Однако вечером, прикрывая бомбардировщики 52-го и 94-го сбапов, эти полки уже не смогли оказать достойное сопротивление истребителям противника в районе Грубешува: было сбито 10 СБ и 4 Пе-2. Стрелки бомбардировщиков 62-й дивизии в воздушных боях 22 июня сбили 8 "мессершмиттов".

Южнее 5-й армии, полосу в 165 км прикрывала 6-я армия. Её воздушные силы составляли 15-я и 16-я смад под командованием генералов Демидова и Шевченко. Исключительно мощными выглядят на бумаге 23-й, 28-й и 164-й истребительные полки 15-й смад. На аэродромах во Львове и Куровицах (или Куровичах) в 60 км южнее Львова находилось 236 новеньких МиГов. Однако, совершив за день 374 боевых вылета, они сбили в 11 воздушных боях всего 10 (по иным данным, 9) самолётов противника и потеряли 5 своих. Шесть из упомянутых побед приходятся на долю пилотов 28-го иап майора Демидова, выполнивших 157 боевых вылетов.

87-й иап майора Сульдина, входивший в состав 16-й смад, базировался 60-ю км южнее Тернополя на аэродроме Бучач. Полк имел 60 И-16 и 4 МиГ-3 в боеспособном состоянии, еще 10 И-16 готовились для передачи в 36-ю иад. С 21 на 22 июня наиболее опытные пилоты полка до 3 часов отрабатывали ночные полеты. Не успели заснуть – тревога! Около 4-х утра завязались первые воздушные бои. В 4 ч 50 мин со стороны штаба 16-й смад на высоте нескольких десятков метров в лучах восходящего солнца показался самолет Ju-88. Сбросив серию бомб, он уничтожил 7 из 10 И-16, предназначенных для 36-й иад, однако от возмездия не ушел: взлетевший под бомбами Василий Дмитриев догнал и сбил его. По другим данным, он уничтожило звено старшего лейтенанта Мельника, а В.Дмитриев позже, около 5 ч 30 мин утра, подбил другой "юнкерс", который совершил вынужденную посадку западнее Тернополя. Около аэродрома 86-го сбап в Теребовле совершил вынужденную посадку Do-217, атакованный комэском 87-го иап П.Михайлюком. Расстреляв боезапас, лётчик имитировал попытку тарана, и командир "дорнье", молодая немецкая летчица, сочла за благо приземлиться и попала в плен. Под Тернополем сбил He-111 и комиссар эскадрильи 87-го иап ст.политрук Я.Мороз.

Помимо 87-го иап, в состав 16-й дивизии входил и 92-й иап. Примечателен воздушный бой звена старшего лейтенанта Медведева над Бродами: прикрывая части 15-го мехкорпуса, его звено на И-153 атаковало группу из 37 Ju-88 и 6 Bf-109. Летчики расстроили боевой порядок врага, а Медведев сбил "юнкерс".

Почти 400 км границы под Станиславом (Ивано-Франковск) прикрывала 12-я армия. В её подчинении была 64-я истребительная (по иным источникам, смешанная) авиадивизия подполковника Осадчего. Наибольшего успеха добился её 12-й иап. Полк базировался на аэродроме Боушев близ Станислава и имел на 48 пилотов 66 истребителей И-153. При налете на аэродром полк лишился 36 машин (вероятно, 4 из них удалось восстановить), однако в воздухе его пилоты смогли уничтожить 11 вражеских самолётов (из них 8 Ju-88), потеряв лишь три "чайки". Два неприятельских самолёта – на счету младшего лейтенанта Леонида Бутелина, последний из которых он ценой своей жизни уничтожил над городом Галич тараном в 5 ч 42 мин утра. Командиром этого полка, вероятно, был Герой Советского Союза Павел Коробков. Около Черновцов начал боевые действия 149-й иап подполковника Волкова. На земле он потерял 21 МиГ-3 (по другим данным, 15) и ещё 2 в воздухе, сбив при этом 8 вражеских самолётов.

Помимо вышеперечисленных полков, в 64-ю дивизию входили 166-й и 247-й иап. Первый из них потерял 4 машины и еще 10 были повреждены, а второй – 42 самолета.

Наиболее слабым авиационным прикрытием располагала 26-я армия генерала Костенко, прикрывавшая Перемышль и Самбор. В ее подчинении находилась только 63-я смад полковника Анисимова. В составе дивизии, вероятно, было три боеготовых полка: 20-й и 91-й иап и 62-й шап, ещё один полк – 165-й иап – не имел самолётов. Однако эти сведения несколько противоречат документам от 23.06.1941 г., где 20-й и 91-й иапы, а также 48 сбап числятся в 17-й смад генерала Гусева. 20-й иап базировался в районе Проскурова (Хмельницкий) и имел на лагерном аэродроме 60 И-153, а на основном – 61 Як-1, которые успели освоить только 20 пилотов из 63-х. 91-й иап, скорее всего, дислоцировался где-то между Шепетовкой и Новоград-Волынским и, вероятно, ударам не подвергался. В полку насчитывалось 64 пилота, на которых приходилось 66 И-153, 4 И-152 и 4 Як-1. Известно, что 22 июня победу одержал А.Романенко, однако он мог быть пилотом другого полка.

Наиболее активным в 63-й дивизии был 62-й шап, базировавшийся у села Лисятичи, возле Стрыя. Он имел 64 И-153, однако фактически лишённый зенитного прикрытия, потерял при налётах противника 30 машин (возможно, часть из них позже была восстановлена). В отличие от остальных, 62-й шап не обделен вниманием историков. В многочисленных публикациях он периодически называется 62-м истребительным. Во всяком случае, именно так именуют полк, пилотом которого был лейтенант И.Ковтун, таранивший над Лисятичами Ju-88. Однако в Лисятичах базировался и 62-й штурмовой авиаполк, и никакого другого 62-го полка по соседству не находилось, так что можно смело утверждать: Иван Ковтун и Пётр Чиркин, совершившие 22 июня огненные тараны, были однополчанами по 62-му шап и летали на И-153. История своих героев явно выбирает по жребию. До сих пор огненный таран именуют "подвигом Н.Гастелло". А ведь П.Чиркин совершил его в первый день войны, а Гастелло – лишь на пятый. Тогда же, 22 июня, свой горящий СБ направил на вражескую переправу под Бродами экипаж Григория Храпая из 33-го сбап 19-й дивизии (штурман В.Филатов, стрелок-радист Г.К. Тихомиров). Однако 22 и 23 июня Броды были ещё нашими. К тому же в мемуарах В.Ефремова, ветерана 33-го сбап, нет сообщений о потерях в первых двух вылетах 22 июня. Очевидно, не все здесь однозначно, возможна и ошибка.

33-й сбап в ходе налета на артпозиции противника западнее Сокаля сбил 2 Bf-109. Один из них на счету М.Николаева – штурмана в экипаже Ар-2 старшего лейтенанта В.Ефремова. Любопытно, что нападавшей стороной в том бою был наш бомбардировщик, а "мессершмитт" прозевал атаку сзади.

Как видим, противник в полосе Юго-Западного фронта за день потерял в воздушных боях не менее 77 самолетов, причем 67 из них записали на свой счет наши лётчики-истребители. Поэтому и вызывает недоумение число, приведенное некоторыми исследователями, оценивающее потери "люфтваффе" в 46 самолётов.

Закінчення в наступному номері.

Підготував Олексій Тригуб.

ДЕНЬ КАЛЕНДАРЯ

24 – 30 червня

24 червня 1913 р. *народився авіаконструктор С.Г.Кулагін ("Як").*

24 червня 1957 р. *народився начальник Кіровоградської льотної академії Національного авіаційного університету С.М.Неділько.*

24 червня 1965 р. *народився начальник управління з питань запобігання та виявлення корупції МО України І.Г.Гаценко.*

25 червня 1943 р. *засновано Дніпропетровський зенітний ракетний полк.*

25 червня 1961 р. *народився командувач Сухопутних військ ЗС України Г.П.Воробйов.*

25 червня 1966 р. *народився заступник начальника Національного університету оборони України С.О.Поздишев.*

25 червня 1971 р. *народився начальник Центру управління пошуково-рятувального забезпечення польотів авіації ЗС України В.М.Благодатський.*

25 червня 1983 р. *почалися полігонні випробування на малопомітність МіГ-23 № 5029 з радіопоглинаючим покриттям, М.О.Толбоєв.*

26 червня 1898 р. *народився авіаконструктор В.Мессершмітт.*

26 червня 1948 р. *був відкритий "Берлінський повітряний міст".*

26 червня 1971 р. *народився заступник командувача високомобільних десантних військ – начальник повітряно-десантної служби командування високомобільних десантних військ Збройних Сил України Ю.А.Галушкін.*

26 червня 1983 р. *відбувся перший політ літака-паливозаправника Іл-78.*

27 червня 1923 р. *народився Герой Радянського Союзу, заслужений льотчик– випробувач СРСР Ф.І.Бурцев.*

27 червня 1961 р. *народився начальник Головного оперативного управління – заступник начальника Генерального штабу Збройних Сил України О.В.Шутов.*

27 червня 1978 р. *відбувся запуск КК "Союз-30", П.І.Клімук, М.Гермашевський (ПНР).*

27 червня 2007 р. *вийшов Указ Президента України про встановлення свята – Дня Повітряних Сил Збройних Сил України (відзначається щорічно в першу неділю серпня).*

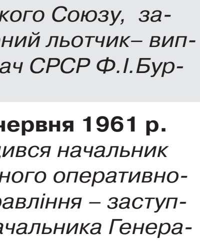
28 червня 1988 р. *розпочаті льотні випробування першого дослідного екземпляра Т-10М-1 (Су-35), льотчик-випробувач О.Г.Цой.*

29 червня 1923 р. *представники Суспільства друзів повітряного флоту передали два перших бойових літаки Р-1 ВПС.*

30 червня 1925 р. *народився заслужений ветеран космічної галузі, Генеральний директор ДП "Харківський завод електроапаратури" (1974-1995) А.П.Шех.*

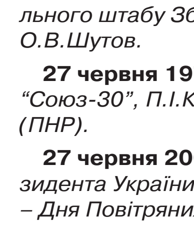
30 червня 1947 р. *народився заслужений льотчик-випробувач СРСР Ю.П.Шеффер.*

30 червня 1959 р. *наказом ГУ ЦПФ СРСР створено аеропорт "Бориспіль".*

30 червня 1958 р. *прийнято постанову про розробку ОКБ-1 ракет з ядерними двигунами.*

30 червня 1961 р. *народився командир військової частини А1538 О.С.Катюха.*

30 червня 1967 р. *народився командир авіабригади спеціального призначення м.Бориспіль Д.В.Філатов.*

30 червня 2001 р. *з космодрому "Мис Канаверал" (США) запущено науково-дослідний супутник "МАР".*

Вони захищають силою, а ми – словом!

Минулого тижня на базі окремого полку зв’язку, де командиром полковник Дмитро Задворнов, вже восьмий раз поспіль відбулась щорічна військово-патріотична акція “Один день в армії”. Особливістю цього заходу стала участь, разом із представниками цивільних засобів масової інформації, дівчат-першокурсниць Вінницького державного педагогічного університету ім. М.Коцюбинського, що навчаються на факультеті “Журналістика”. Метою акції є показати журналістам армійське життя по іншу сторону КПП, аби представники ЗМІ могли у подальшому об’єктивно висвітлювати військові питання.

Про те, які враження та думки виникли у студенток під час перебування у військовій частині, вони вирішили поділитися із читачами нашого видання.

Дарина Мудрак:

“Наше знайомство із армійським життям розпочалось близько дев’ятої ранку. Здивувало те, що при вході попросили пред’явити паспорт чи хоча б студентський. Ось як все було серйозно! Пройшовши “фейсконтроль” на пропускному пункті і короткий медогляд, ми гордо помарширували на плац для урочистого підняття прапора. А потім розпочались

справжні армійські тренування. Найбільше запам’яталися обличчя одногрупниць у протигазах. Така краса й справді врятує світ!

Стройова підготовка – це, напевно, найважча дисципліна. Звісно, до нас ставились поблажливо, та все ж можна уявити, як нелегко доводиться справжнім солдатам.

Ще однією цікавою подією став похід до Кімнати бойової слави. Екскурсія розпочалась короткою довідкою про історію військ зв’язку. Далі були представлені експонати від часів Другої світової і до сучасності. Захопила історія про життя нашого земляка, Героя Радянського Союзу Григорія Івановича Германа не залишила жодного байдужим. Сумно, але на сьогодні з тих 36 вінничан та жителів області, які були удостоєні найвищої нагороди – Героя СРСР, вже нікого немає серед нас.

Досі армія здавалась цілком чоловічою територією. Звісно, жінки-солдати нині не рідкість, та все ж з дитинства уявляли собі “людей у формі” лише чоловічої статі. А тут, у цьому полку, зустріли чимало представниць прекрасної половини людства”.

Ірина Паламарчук:

“Чесно, не очікувала, що все буде НАСТІЛЬКИ серйозно. Але, разом з тим, у голові мимоволі промайнула думка: “Так круто, що від нас нічого не приховують, а навпаки хочуть, щоб ми сповна зрозуміли весь “цукор” армійської буденності”.

Особливо сподобалось навчання, де нам запропонували розібрати та зібрати автомат Калашникова. Насправді думала, що ця зброя легша, але, як вже потім показала стройова підготовка (нам треба було тримати автомати на рівні витягнутої руки), така іграшка – не для слабких рук. Не знаю чому, але навіть біль в м’язах не зміг зіпсувати того піднесеного настрою, який був ці години перебування у військовій частині.

Не забуду, напевно, ніколи і той момент, коли наш дівочий колектив вбирався не в гламурні одежинки, а в ЗЗК оптимістичного зеленого кольору! Тільки після того, як ми їх зняли з себе, командир пожартував: “Ну, тепер ви розумієте, що насправді на вулиці в звичайному одязі не так то і спекотно!”. До речі, дуже хотіла б подякувати всім офіцерам та солдатам, які провели з нами цей день, які терпіли наші хіхікання в строю та слухали постійні прохання принести водички.

Дуже слушним та корисним було заняття, на якому нам розповідали про те, як потрібно себе поводити в ситуаціях, коли парашут не розкривається чи на ньому є якісь пошкодження, чи тоді, коли ви приземляєтесь на дах, дерево чи іншу, не зовсім придатну для цього територію. Навчили правильно складати парашут та наголосили на тому, що все в цій справі важливо, дрібниць немає.

А потім був обід. Люди, можете бути спокійними: наші захисники смачно харчуються, більше того, в столовій кімнаті їх вітають привітні кухарі та охайні місця.

Проживши цей день, я не тільки можу з гордістю всім розповідати, що тепер маю почесний диплом учасника військово-патріотичної акції “Один день в армії”, я можу сказати, що армія не забирає рік (два, три, чотири…) життя, вона робить людину вольовою, впевненою в своїх силах.

P.S. А ще я хоча б день побула в дійсно рівних умовах із коханим, який зараз служить українському народу!”

Катерина Зулінська:

“Ще з дитинства мені подобалися військовослужбовці. Відшліфована хода, бездоганна форма одягу та дисципліна, що так захоплює і вабить. Ось чому я мріяла побувати в армії.

Після шикування та невеличкого інструктажу ми попрямували на своє перше завдання – знайомство з АК-47. Далі з великим запалом виконували спортивні завдання на витривалість та спритність, приміряли загальновійськовий захисний комплект, у якому почували себе наче космонавти, виконували нормативи з налагодження зв’язку в польових умовах та вчилися надавати першу допомогу. Згодом попрямували на обід, майже стройовим кроком. У музеї “Військової слави” ми на власні очі змогли побачити та доторкнутися до військових знахідок минулого століття, дізналися про маршрут визволення наших земель від фашистів.

Один день в армії залишив нам не тільки море позитивних вражень та емоцій, а ще й приніс користь. Адже ми змогли відчути на собі насичений ритм армійського життя, перевірити свою силу волі, а найголовніше – отримали досвід та знання, які в майбутньому обов’язково стануть нам у нагоді! І хоча ми – дівчата, і наш обов’язок полягає зовсім в іншому, але ми з гордістю можемо сказати, що впоралися із поставленим завданням та можемо пишатися своїми результатами”.

Юлія Мельник:

“Мабуть, кожному цікаво побачити власними очима, як живеться там, за високим парканом з написом “військова частина”, а особливо – якщо ви дівчина. Тому важко описати, в якому захопленні були ми – студентки-журналістки педагогічного університету, коли дізнались, що є чудова можливість скуштувати “солдатського” хліба. Ніхто з дівчат не очікував, що не просто спостерігатиме за солдатським життям, а сам буде брати у всьому участь.

Чомусь військових всі уявляють надзвичайно серйозними та строгими, нічого подібного! Нас зустріли з привітними посмішками на обличчі. Атмосфера виявилася досить дружньою: все спокійно й зрозуміло пояснювали, а дівчата, у свою чергу, старалися виконувати завдання не гірше за солдат.

Всі настільки захопилися, що уже до кінця дня марширували майже як справжні солдати. Одне завдання за іншим, і наш час непомітно сплив. Сумно, та все ж довелось прощатись. Приємною несподіванкою стало вручення дипломів та подарунків на згадку про армію.

Завдяки цінним урокам ми отримали не лише незабутні враження, а й знання, які не знайдеш у книгах. Акція “Один день у армії” жодну з нас не залишила байдужою, завдяки їй ми відкрили ще одні двері у свої й майбутній професії. Подібний досвід – великий плюс”.

Вікторія Вербовецька:

“Готуйтеся, ми вирушаємо в армію”. Реакція у дівчат, як у дівчат: “Ура! Безліч гарних хлопців у формі!”

Коли настав переддень цієї довгоочікуваної події, всі одна до одної: “А що ти одягнеш?”, “А яку зачіску зробиш?”, “Ой лишенько, що ж мені одягнути!!!???” На місці зустрічі всі зібралися вчасно. Скажу, не приховуючи, що чекала чогось надзвичайного.

Коли прибули на місце “бойових дій”, то чесно кажучи, здивувала добрість офіцерів. Я це уявляла так: прийшли, стали в стрій і хто не тягне носок, каратимуть безбожно, ніяких розмов і посмішок. На щастя, мої побоювання не справдилися. Скажу, що це приємне відчуття, коли все складається набагато краще, ніж очікуєш. Як би це дивно не звучало, але нас прийняли досить тепло і без строгості, яка притаманна дисципліні. Ну ми, звісно, зо всіх сил старалися дотримуватися порядку, але емоції кипіли!

Взявши до рук автомат, відчула себе героїнею бойовика. Після майстер-класу не хотілося ганьбити себе, тому дивилася уважно і повторяла, старалася все зробити без допомоги командира. Але без сторонньої допомоги не справилась. Наступне завдання з вогневої підготовки було веселішим: зробити вигляд, ніби війна, і приготуватися до стрільби лежачи. Я зі сміливцями пішла в першій п’ятірці. Все здавалося досить легко, поки не довелося взяти в руки бронежилет, адже він був досить важкий і “накинути” його на себе виявилось не так вже й просто.

Далі ми і першу медичну допомогу надавали, і бігали, і прес качали, і від землі віджималися. І втомилися… Після таких насичених подій нас частували “солдатськими делікатесами”.

На “фінішній прямі” нам розказали і показали, як встановлюють зв’язок в польових умовах. Я мала за честь особисто брати в цьому участь. Завершальним акордом став фільм про виїзди солдатів. Ми подякували бурними оплесками всім, хто дав змогу нам відчути на смак армійське життя. Як сказала, одна зі студенток: “Тепер і ми будемо святкувати 6 грудня – День Збройних Сил України”.

А тепер в мене з’явилося питання: чому хлопці “відкошуються”від армії…? Вони ж просто не знають, як там чудово! Феєрично, неповторно! Можу без страху сказати одне: “Хочу ще!”

Полиставши подаровану книгу, в мене з’явилися думки пов’язати свою професію журналіста з військовими подіями. Адже в нас, по суті, одна місія: вони захищають силою, а ми, журналісти, словом, чому би не об’єднати ці стихії. Якщо буде нагода, то обов’язково нею скористаюся, нізащо не впущу такого шансу!”

Світлана Герук:

“Кольку, ти що в армії не служив? Хах, навіть я там вже побувала, а ти до цих пір не хочеш!”, – відтепер тільки таким способом я буду відповідати кожному хлопчаку, який за власною неохотою не побував у такому цікавому місці, як армія.

Нас переповнювали різні почуття: і страх, і зацікавленість, прокинулась сила духу і дівоча

грайливість разом із військовою відвагою. Ніхто не знав, що нас чекає, і з усмішкою та модельною ходою ми вирушили на зустріч пригодам.

Це було незабутньо. Командири навчали нас правильно розбирати і назад складати АК-74, одягати протирадіаційні костюми та протигази, бігати в бронежилетах та навіть укладати парашут. Смачним сюрпризом був солдатський обід, який ми з дівчатами виїли до чистих тарілок після незвичних навантажень. Після цього всього ми не ходили вже як "місочки"на подиумі,

а впевнено крокували під звуки: "Раз, раз, раз, два, три…". Після шести годин піднесених вражень наші душки-командири (вони були надзвичайно приємними і лагідними, що не властиво у поводженні із солдатами) нагородили всю групу дипломами за участь у акції та подарували книги із підходящою назвою : "Журналісти стріляють не кулями".

Інна Онищенко:

"Наступним випробовуванням стало виконання нормативу з вогневої підготовки №1 "Приготуватися до стрільби з положення лежачи під час дій у пішому порядку". Після продемонстрованого солдатом прикладу, четвірка дівчат одягла важкі бронежилети і каски й побігла до матів, на які усе не вдавалося правильно лягти, щоб приготувати зброю. Це викликало усмішку в одногрупника. Встати з таким вантажем виявилося важко, але дівчатам допомогли піднятися їх "колеги"-солдати".

Марина Дяченко:

"Мужні люди у формі з автоматами в руках, присяга, звання, захист держави, – одразу такі асоціації виникають у мене зі словом "армія".

Море емоцій, яких не можна виразити словами, залишилось у мене після проведеного одного дня в армії. Сподіваюсь, що участь у цій акції не залишиться у моїх спогадах осторонь, адже час був проведений весело та з користю!"

Руслана Ткачук:

"Армія"– одне слово, яке викликає абсолютно різні асоціації. В одних це шалений захват, а в інших – безмежний страх. Хтось добровільно, а хтось примусово, але йде. А для мене армія – лише спогади про те, що розказував батько. Це місце, де молоді хлопці марширують по плацу, стріляють з автоматів, заступають в наряди, і, зрештою, їдять пшеничну кашу…

Маю багато друзів, які або служили, або зараз в армії, враження у них дуже відрізняються. Хтось рахує дні до завершення служби, а хтось продовжує контракт.

Ми ж і в мішках стрибали, і в ролі медсестер себе пробували, і прес качали, і бігали, одним словом: "В здоровому тілі – здоровий дух".

Розмовляючи з командиром, дізналися, що наші веселощі, непослух і нерозуміння серйозності цього заходу можуть негативно позначитися на результаті, тому нам часто доводилося стримувати сміх і втому. Та те, що ми побачили, чого навчилися і що зрозуміли, дає нам змогу збагнути, що такі заходи дуже важливі і необхідні. Для нас це не було розвагою, а скоріше досвідом".

Анна Шураєва:

"Мріяла побувати у багатьох різних місцях і спробувати чогось незвичайного, що подарує нові відчуття та залишить спогади. Але ось про армію ніколи не думала...

Хочу сказати, що я вкотре переконуюсь: незавжди наші уявлення про що-небудь співпадають із дійсністю. Те, що я бачила на екранах, чула у розповідях про армію, малювало в моїй уяві трохи не таку картину, яку я побачила в реальності.

Це був неймовірний день. Навіть не могла уявити, що в моєму житті трапиться щось подібне. Крім фізичної культури, там здобувають особливо необхідні знання для життя – захищати Батьківщину. Робити це потрібно швидко й якісно".

СИЛОВЕ ТРИБОРСТВО

Старший лейтенант Пашкевич став чемпіоном Європи з пауерліфтингу у дивізіоні "Military"

Старший лейтенант Василь Пашкевич – чемпіон Європи з пауерліфтингу у дивізіоні "Military" та срібний призер у відкритій категорії "Open".

Відомий армійський важкоатлет – командир аеромобільної роти 169-го навчального центру Сухопутних військ Збройних Сил України старший лейтенант Василь Пашкевич виборов звання кращого важкоатлета Європи у дивізіоні "Military" та став срібним призером у відкритій категорії "Open" на чемпіонаті Європи з пауерліфтингу за версією WPA, що відбувся у місті Іллічівськ на Одещині. Участь у змаганнях взяли близько 60 учасників з України, Росії, Польщі, Молдови та Азербайджану.

Варто додати, що змагання під егідою WPA включають в себе кілька дивізіонів. Один з них – "Military" – турнір, який передбачає змагання між військовослужбовцями, правоохоронцями та спецпризначенцями різних країн світу.

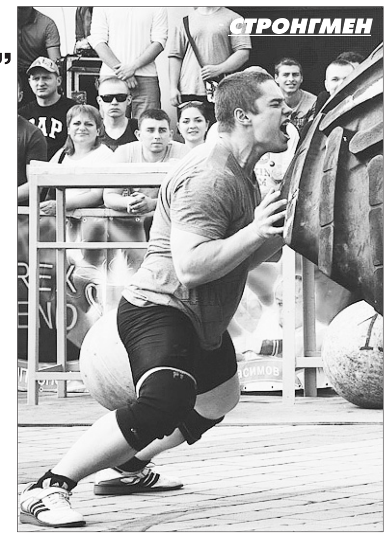
У ваговій категорії до 75 кілограмів Василь Пашкевич набрав 527 кілограмів у жимі штанги лежачи, присіданні з вагою та становій тязі. За чемпіонство у важкоатлетичному триборстві військовий спортсмен отримав звання "Майстер спорту України".

– Я отримав те, до чого готувався майже цілий рік – звання "Майстра спорту України", – підкреслив старший лейтенант Пашкевич. – В наступному році відбудеться чемпіонат світу з пауерліфтингу, де я намагатимуся вибороти призове місце у своєму дивізіоні та завоювати "Майстра спорту України" у жимі штанги лежачи.

Офіцер Збройних Сил України майор Денис Дубровський – "Богатир Дніпра – 2013"

СТРОНГМЕН

У Дніпропетровську, на Фестивальному причалі, відбувся п'ятий відкритий турнір зі стронгмену за звання найсильнішої людини України "Богатир Дніпра -2013". У яскравому спортивному дійстві взяли участь 15 справжніх чоловіків з усієї України.

За словами організатора турніру голови Дніпропетровської обласної федерації стронгменів, дворазового чемпіону світу капітана Віталія Герасимова, з кожним роком цей турнір набуває популярності.

– Кількість учасників та рівень їх підготовки у порівнянні з минулими роками зріс у рази. Також збільшується вага турнірних вправ, тому ми намагалися зробити чемпіонат більш видовищним, щоб завоювати серця нашої молоді. До речі, у цьому році ми додали нову вправу – "Шари Атласа", яка є найвидовищнішою, – розповів Віталій Герасимов.

Кваліфікацію пройшли лише 10 стронгменів. Під час відбору треба було пронести стальну валізу вагою 180 кг, а потім п'ять разів перевернути колесо вагою 360 кг.

На другому етапі "Лог-ліфт"боротьба тільки загострилася. Далі – "Прогулянка фермера"з дерев'яним знаряддям вагою 300 кг. Потім – "Арм-овер-арм". Стронгмени тягнули евакуатор, завантажений мотоциклами з байкерами. І, нарешті, родзинка змагань – "Шари Атласа". Стронгменам необхідно було підняти 5 кам'яних куль вагою 100, 120, 135, 150 і 160 кг на висоту 1 м 40 см. За підсумками змагань, перше місце виборов офіцер ЗС України майор Денис Дубровський, який проходить службу у військовій частині Миколаївського гарнізону.

– Я дуже радий, що мені вдалося взяти участь у турнірі. Усі етапи змагань були достатньо складними. Я дуже серйозно готувався, тренувався по 4-5 разів на тиждень. Приємно, що командування частини з розумінням ставиться до мого захоплення і завжди йде мені назустріч під час підготовки до змагань, – розповів Денис Дубровський.

До речі, у планах офіцера – проведення аналогічного турніру в Миколаєві.

Олександр Колесник.
м.Дніпропетровськ.

ШАХИ

Випуск №6

Атака на короля!

Шахи – це гімнастика розуму. Бажаю, щоб до розв'язання шахових задач та етюдів залучали і школярів. Дехто з читачів робить вирізки нашої шахової рубрики, наклеює їх на папір, а згодом набір цих аркушів стає непоганим збірником з шахової композиції.

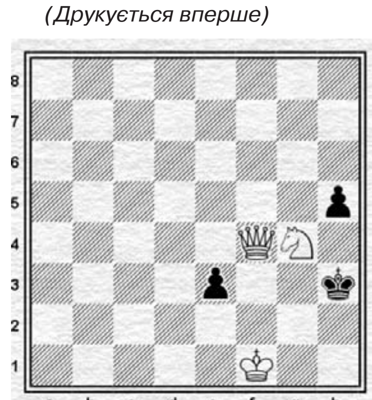
В шаховій композиції у нашій країні встановлено норми майстра і гросмейстера України зі складання шахових композицій. Такі ж норми – очного розв'язання шахових задач та етюдів. Проводяться також чемпіонати Європи та світу.

Починаючи з простого розв'язання і складання шахових задач та етюдів, в майбутньому ви можете виконати норматив міжнародного гросмейстера з шахової композиції і навіть стати чемпіоном світу. Справа – за вами!

А зараз розв'яжіть двоходові задачі-мініатюри.

Задача №13

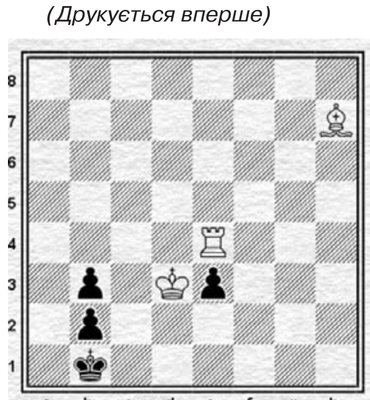
М.Пархоменко
(Друкується вперше)

Мат за 2 ходи (3+3)

Задача №14

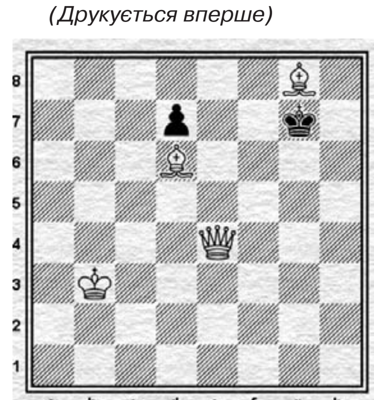
М.Пархоменко
(Друкується вперше)

Мат за 2 ходи (3+4)

Задача №15

М.Пархоменко
(Друкується вперше)

Мат за 2 ходи (4+2)

Перевірте розв'язок

Задача №10
I. 1. Ke7 (Kf6? Kh6?)! Kpf3. 2. Kph3 Th8x;
II.1. Kh6 (Kf6?)! Tf3. 2. Kg4 Th3x.

Задача №11
I. 1. Cg6! Tf4 2. Kph5 Th4x;
II.1. Kpg7! Tg5+. 2. Kph8 Cf6x.

Задача №12
I. 1. Tg6! Tc7 2. Kpf6 Tf7x;
II.1. Kpg4! C:e6+. 2. Kph4 Th8x.

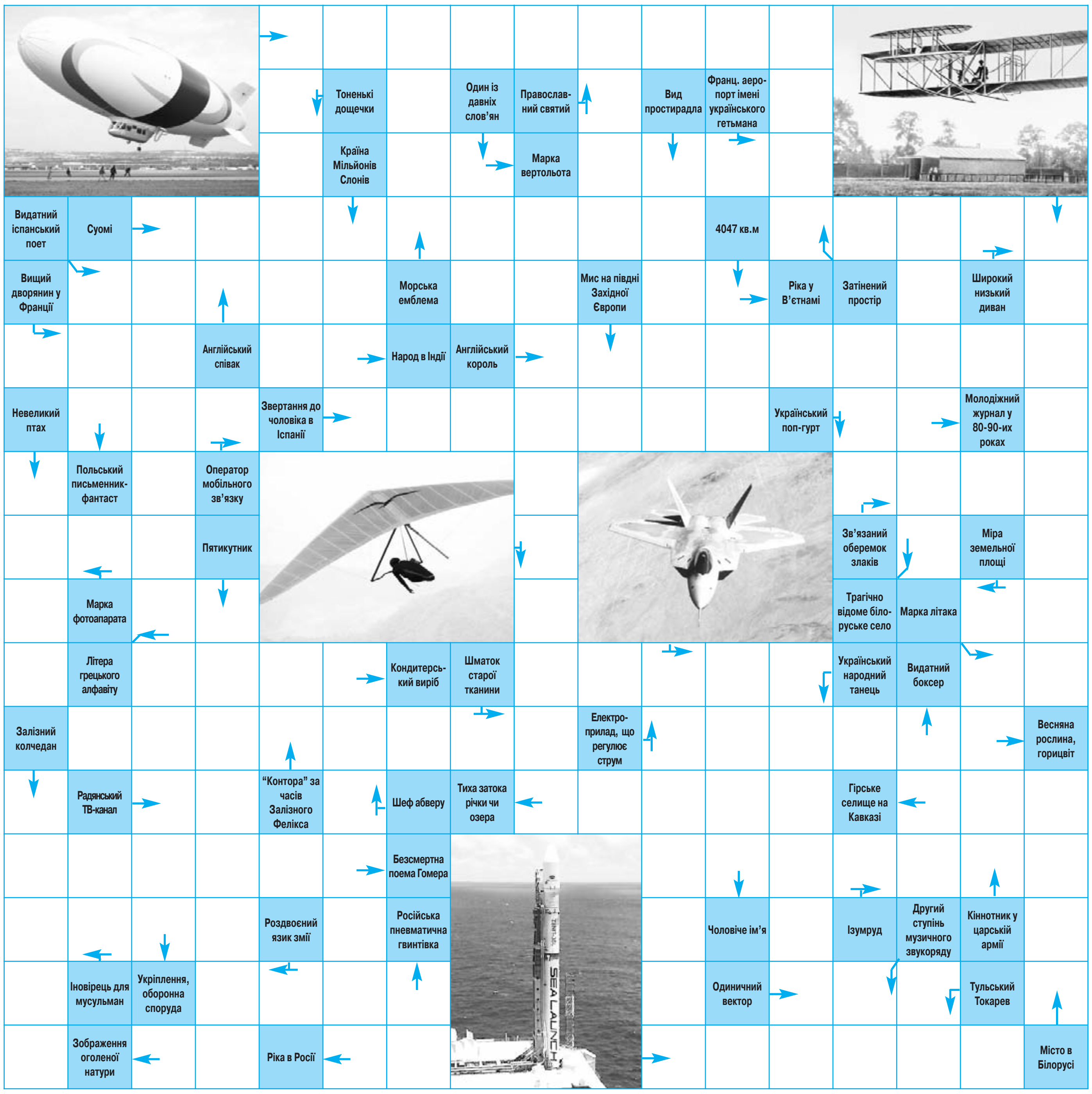
М.Пархоменко.

Підготував Юрій Ігнат.

ЗАСНОВНИК:
МІНІСТЕРСТВО ОБОРОНИ УКРАЇНИ
Свідоцтво про державну реєстрацію видання: КВ 17301-6071ПР від 17.12.2010 р.
Передплатний індекс 22242.
Газета видається з 27.08.1999 р.
Віддруковано у
ТОВ "Прес Корпорейшн Лімітед".
м.Вінниця, вул. Чехова, 12 А,
тел. (0432) 55-63-97

КОНТАКТИ:
21007 м. Вінниця,
вул. Червоноармійська, 105
тел: 067-587-02-96,
0432-59-62-26,
факс: 0432-59-60-48
Електронна адреса:
krula_ukr@ps.mil.gov.ua
krula_ukr@ukr.net

Дизайн та верстка:
С. Клименко, Н. Ярмілко.
Літературний редактор: О. Уретій.
Черговий по номеру: Ю.Ігнат.
Перший редактор
Сергій Свенцицький.
Тир. 1310 Зам. № 132203.
ГОЛОВНИЙ РЕДАКТОР
М. ПОПЛАВСЬКИЙ

ОГОЛОШЕННЯ

Інформація Вінницької міської ради про проведення земельних торгів у формі аукціону

Організатор земельних торгів: Вінницька міська рада – департамент комунальних ресурсів

Лот № 3

Місце розташування, площа земельної ділянки, та її кадастровий номер: м. Вінниця, вул. Примакова, б/н, площа 0,1011 га, кадастровий номер: 0510100000:03:059:0427.

Цільове призначення земельних ділянок: 12.04 для розміщення та експлуатації будівель і споруд автомобільного транспорту та дорожнього господарства.

Категорія земель: землі промисловості, транспорту, зв'язку, енергетики, оборони та іншого призначення.

Вид використання земельних ділянок: для розміщення та експлуатації будівель і споруд автомобільного транспорту та дорожнього господарства.

Умови договору оренди, який укладається на земельних торгах: договір оренди земельної ділянки укладається між організатором земельних торгів і переможцем безпосередньо в день проведення торгів. Детальні умови договору оренди викладені в проекті договору оренди.

Строк користування земельною ділянкою: 10 років.

Стартовий розмір річної плати за користування земельною ділянкою: 7 845,61 грн.

Розмір реєстраційного внеску: 573 грн 50 коп.

Розмір гарантійного внеску: 392 грн 28 коп.

Крок аукціону: 39,00 грн.

Містобудівні умови і обмеження забудови земельної ділянки:

– дотримання вимог та обмежень, зазначених у висновках погоджувальних організацій, які мають бути враховані при використанні території;

– дотримання ст. ст. 20, 39, 103, 134-139 Земельного кодексу України;

– Закону України "Про регулювання містобудівної діяльності"ДБН-360-92**;

– При необхідності зняття ґрунтового покриву із земельної ділянки дотримуватись ст. 168 Земельного кодексу України;

– Встановлюється право третіх осіб (експлуатуючих організацій) мереж на їх обслуговування (відповідно до розділу 111 гл. 16 Земельного кодексу України);

– Виконання зовнішнього благоустрою згідно з рішенням виконкому від 02.08.2006 № 1794 "Про благоустрій прилеглої території";

– Обмежена господарська діяльність в межах охоронної зони ЛЕП площею – 0,1058 га;

– Дотримання п. 8 Правил охорони електричних мереж, затверджених постановою КМУ від 04.03.97 № 209.

Місце і час проведення земельних торгів: м. Вінниця, вул. Келецька, 63 (актова зала), 17 липня 2013 року о 12 годині.

Номер рахунку виконавця земельних торгів для сплати реєстраційного та гарантійного внесків:

– реєстраційний внесок сплачується на розрахунковий рахунок 2600595023001 в ПАТ "Банк "Київська Русь"у м. Києві, МФО 319092, код ЄДРПОУ 00692127, одержувач коштів – ДП "Вінницький науково-дослідний та проектний інститут землеустрою";

– гарантійний внесок сплачується на розрахунковий рахунок 26001300001072987 в ПАТ "Банк Форум", МФО 322948, код ЄДРПОУ 00692127, одержувач коштів – ДП "Вінницький науково-дослідний та проектний інститут землеустрою".

Найменування та адреса виконавця земельних торгів: ДП "Вінницький науково-дослідний та проектний інститут землеустрою", 21027, м. Вінниця, вул. Келецька, 63, контактна інформація особи, в якої можна ознайомитися з документами: уповноважена особа – Чупира Андрій Васильович, тел.: (0432) 55-19-55.

Додаткові умови: відшкодування витрат на підготовку лотів до продажу права оренди земельних ділянок, оплата витрат, пов'язаних з підготовкою та проведенням аукціону, за окремим договором з виконавцем земельних торгів, покладається на Переможця земельних торгів у формі аукціону.

Під час проведення земельних торгів буде здійснюватися відеозапис.

АВТОДРОМ

Чим може здивувати найпотужніший американський седан Cadillac CTS-V?

У жанрі суперпотужних спортивних седанів на нашому ринку традиційно панують європейці. "Непорядок!", – вирішили американці. Помститися за цю несправедливість взявся Cadillac CTS-V. З'явився у США ще в кінці 2009-го. Співвітчизники охрестили його найшвидшим серійним седаном на планеті... Нарешті він доїхав до Східної Європи.

Довгих три роки знадобилися представництву для прийняття рішення про початок продажів. У 2009 році у спринті до 100 кілометрів на годину йому не було рівних: з чотирьох секунд не виїжджав ніхто, а CTS-V розгanявся за 3,9. Зате тепер його наздогнав новий універсал Audi RS6, а повнопривідні версії Mercedes-Benz E63 AMG і зовсім обійшли на дві-три "десятки".

Як вдалося показати такий блискучий час на американському автомобілі? Ми звикли, що спорткари з-за океану програють європейцям за всіма параметрами, крім потужності двигуна. Ось і у "Кедді"з двигуном все гаразд: під горбатим капотом злегка дефорсована (до 564 кінських сил) 6,2-літрова "вісімка" з механічним нагнітачем Eaton від суперкара Chevrolet Corvette ZR1. Такого літражу в Європі вдень з вогнем не знайдеш. Навіть у могутнього V12 від Mercedes-Benz AMG обсяг менший!

Що ще цікавого є в активі CTS-V? Такому потужному автомобілю просто необхідні відповідні гальма. І вони у "Кедді"є. Величезні гальмівні диски (381 міліметр спереду і 373,4 міліметра ззаду), шестипоршневі супорти від Brembo на передній осі і чотирипоршневі – на задній. На 19-дюймових дисках – спортивна "гума" Michelin Pilot Sport 2, причому на задніх колесах шини ширші, як і належить справжньому спорткару. Вражає!

На провідній осі – диференціал в чавунному (для кращого відведення тепла) корпусі. Ну і, звичайно, підвіска – адаптивна Magnetic Ride Control, спеціально налаштована під незвичайний потенціал CTS-V. Інформація з електронних датчиків зчитується кожну "мілісекунду"!

Щоб довести, що CTS-V може постояти за себе навіть через майже чотири роки і що він сильний не лише літрами і "кіньми", їздову презентацію влаштували на треку Moscow Raceway.

Найяскравіше враження – приголомшуючий, наймогутніший, абсолютно забійний розгін. 3,9 секунди до "сотні"– це дуже неслабо! Навіть на не зовсім сухому асфальті, з включеною системою стабілізації CTS-V іде з місця так, немов за ним женеться сам Сатана. Причому прискорення це не інтелігентно-рафіноване, як на європейських автомобілях, а звірине, незграбне, всепоглинаюче. Навіть в гоночному шоломі чутно, як вирує мотор під капотом і як смачно завиває голосом тисячі відьом компресор Eaton. І ось під цей рев, що змінюється на пронизливий крик на високих обертах, несеться CTS-V, і вже через мить "вимагає" наступної передачі.

"Ручка"від Tremec хороша – це справжній бойовий інструмент з тугими, але приголомшливо чіткими ходами. На другій і на третій диявол продовжує дихати вам у спину, і тільки на передачах вище четвертої прискорення трохи слабшає і розтягується в часі. Гальма Brembo хапають намертво, дозволяючи відсувати початок гальмування на кілька десятків метрів. Цікаво, на сухому асфальті Cadillac взагалі буде зупинятися, як укопаний?

Хороший CTS-V і в поворотах. Не поамерикански гарний. Відмінний баланс, абсолютно контрольована задня вісь, інформативне кермо. "Кедді"бере віражі нахабно, з напором.

Ну і найголовніше питання – ціна. Cadillac CTS-V дешевший від найближчого конкурента Jaguar XFR – вартість "американця" стартує з позначки $ 85 000. Mercedes-Benz E-klasse AMG, "емка"від BMW і гоночний "сарай"Audi RS6 відчутно дорожчі.

Цей "американець"здатний помститися за зневажливе ставлення до спорткарів з-за океану. І нехай ця помста відклалася на кілька років – тим солодша вона буде.

Підготував Олександр Олехнович. "Крила України".